

Cihat Şerbetçioğlu

- şiirler -

Yayın Tarihi:

27.06.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Ağır Uykular

AğIR UYKULAR

Dudaklarına g÷lmek bir sabahı,
ölümc÷l sıcakında yar koynunun.
Akşamı ıslatmak anılarda,
dizginsiz,mutlu ve sarhoş.

Haydi terle ellerime,
ve eri,
kar tanelerince,
s÷t kokulu titreyişlerini.

Haydi tutuştur bahar kıvılcımlarını,
Yıldız saçarak güneş doğsunlar
derinliklerin karanlığı üstüne.

Haydi okşa özlemlerime açan muştuyu
İnce sızıyı.

Haydi
büyük dalgalarda
canhıraş kovala
düşlerime üşüşen kargaları.
Açsın begonyalar,papatyalar
açsın zambaklar,
tamamlanmamış hazları.

Sen,benden içerdeki ben,
dokun ateşteki tenime,serinlesin
Dokun düşmüş ateşin tenine
yaksın ağır uykuları.

Cihat Şerbetçioğlu

Ankara Baharı

ANKARA BAHARI

Erteleme yüreğim,
hesap soracaklar olur,
çarpılmaz her an,
duracak zaman olur.
Görmekten yorulmuş gözlerin durgunluğunu
hayra şerre yoracak olur.

Akşama sessiz uyanıştadır şimdi,
sabaha sensiz direniştadır Ankara.

Baygın söğüt kokularına ıslanmıştır
aşka yürüme baharındır şimdi.
Masmavi umutlara gülümser,
kavak yellerinin uçası gündür şimdi.

Hanım elleri'nde kıpırdanıştadır Ankara,
Hanım ellerinde açacak göncadır şimdi.

Cihat Şerbetçioğlu

Ankara Türküsü

ANKARA TÜRKÜSÜ

Radyoda "Fidayda" çalar ya,
oturduğun yerde ayakların kendiliğinden kıpırdar,
ritme uyar,
hasretin ayaklanır, oynar ya Ankaralım.
"Fidayda da hanım kızlar fidayda"
Ankara'yı yitirdim ne fayda,
yılda çok ay da
geriye dön de gör bir bir say da...
Kırletmişler seni ne fayda.

Ankara'm, bahtı karam
karanlıkta kalan ışık memleketim.
Sevmesini bilmeyenler bakar sana...

"Yolların taştır" ya,
"gözlerin yaştır" ya
şimdi düşman değil seni esir alan,
sağını solunu saran,
kötü çarkın kötü dumanları
sana soluk aldırmayan.

"Daracık daracık sokaklar"
şimdi caddeler bulvarlar
şimdi gürültü
üstlerini çevirmiş
kalın ince bir sürü duvarlar.

Haymana'da buğdayın,
ayvan, kalecik karan,
armut ve narın
türkülerde kaldı "misket uvarlayan kızların"
zeybeklerin şiirlerde.

Sanki topa tutmuşsun
Polatlı ovasında geçmiş;
Elmadağ'da soyunmuş gelinliğini
Kızılcahamam'dan Çubuk'a,
Keskin'den Bala'ya
Kırıkkale'de Kızılırmak'a dökülmüşsün.

Sen memleketimsin,
acımsın,sevincimsin

memleket sevdamın çiçeğisin.
"Fidayda da Ankaralım fidayda"
Ankara'yı yitirdim ne fayda.

Cihat Şerbetçioğlu

Aşına

AŞİNA

Bir yerden aşınayım bu aşka,
Sanki görüşmüş gibiyiz, ne dersin?
Gülme halime bakıp da için için
Kuytuda öpüşmüş gibiyiz, ne dersin?

Bugün değilse geçen yıldan sanki,
Öyle değilse önceki yaşamdan belki,
sarılmış da ağlamış gibiyiz inan ki,
mazide ıslanan düş gibiyiz, ne dersin?

Yalnız tenin, gözlerin değil tanıdık,
dudaklarındaki iz, bakışlarındaki giz,
hasretin ağıtı, yorgun düşen söz,
birlikte yaşlanmış gibiyiz, ne dersin?

Hadi yalan de hepsine, boş ver,
sen tanıma, git yoluna, koyver
yakalayacağım hayalin renginde seni
gökkuşağını yaratmış gibiyiz, ne dersin?

Şafağı birlikte sevdik sahillerde
Maviyi turuncu yeşili steplerde
İnsan sevmeyi birbirimizden öğrendik,
El ele diz dize oturmuş gibiyiz, ne dersin?
18.aralık.1998

Cihat Şerbetçioğlu

Aşk:bıçak Sırtı Yaşamak Ve Ölmek

AŞK, BIÇAK SIRTİ YAŞAMAK ve ÖLMEK

Aşk çetin bir telaş sevgilim,
bazen duru bir gökyüzü,
bazen fırtınalarla alt üst oluşt.

Aşk emek vermeyi göze almak,
bazen acılarla, bazen sevinçle harman olup ta,
İlk bahardan kışı kovalamak,
omuz omuza,

kendini yeniden üretmek,üretebilmek,
çocuklarda büyümek,
bilgelikle eskimek,
eskidikçe bilgeleşmek,bilgeleşebilmek.

İnsan bilgiyle sever insanı.
Saygıyla sever,
katkıyla,paylaşmayla sever insanı.
Sevgi bilmektir.
Saygı algılamaktır,
en güzel aşk itirafı
" sana saygı duyulduğunu" duymaktır.
Katkı emek,
paylaşmak sevmektir.
Aşk zorlu bir uğraş sevgilim.
Bazen sevdiğinde yok olmak tüm farklılıklarınla,
bazen bütünleşmek bir ruhta.
Buluşmak erişilmez bir dorukta.

Aşk arınmak iddialarından,
amaçlarından.
Aşk kendine kıyım,haykırmanın rıhtımında susakalmak
ağaçlarını tutuşturmak benliğindeki ormanın.
Çağlayanı olmak durgun nehirlerin,
ve bendine sığmamak tabuların.
Aşkın bıçak sırtı nefret sevgilim,
Aşk, bıçak sırtı yaşamak ve ölmek.

18.mart.2009 Ankara

Cihat Şerbetçioğlu

Ateş İzninde

ATEŞ İZNİNDE

Nefesin, bir bardak yediveren şarabı,
soğuk bir bira serinliğinde sesin.
Seninleyken dünyalar yüreğime doluyor,
taşıyorum sevgi denizlerine,
haykırıyor sevincim evrene
"benimlesin! "

Ten ve temas,
ten ve parmaklarımdaki aşk,
aşktaki yasak,
yanaklarımda utangaç allığı,
dudaklarında bin bir edanın tuzu

seninle soluduğum coğrafya,
dağ, taş, ırmak, deniz, doğa
özlemimin çılgınlığı,
çılgınlığımın dingin arzusu.
Gözlerin bir başka gökyüzünün işvesi,
buğulu nazı.

Omuz başların güneşle oynaşır,
yuvarlanır yağmur damlası sıcaklığın
ensenden beline
örgülü saçlar yalımında.

Sırtın ve temas,
teması parmakların,
arzusu okşayışın,
ve titreyen şaşkın avuç içim,
kan ter süzülüşünde
ellerimdeki yüklü ürkek ateşin.

ateş izninde sezgilerin gizemi,
gizeminde yürürüm yangınlara,
düşlerim alev alev,
düşlerim kan uykularda.

Cihat Şerbetçioğlu

Avrasya Örsünde Dövölmek

AVRASYA ÖRSÜNDE DÖVÖLMEK

Ters yüz ettiler akışını ırmaklarımızın,
esişini rüzgarlarımızın.
dağların zirvesi çukurluklar,
ve ne kadar
çukur
varsa ölkemizde,
doruktur diye bayrak astılar.

Onlarca yıl kırdırdılar,
yeşili kırmızıya,acıyı sızıya,
batıyı doğuya,baharı kışa,
umudunu çocuklarımızın,
umudunu,
göz yaşlarına vurdurdular.

Gözel ölkemin her vadisi
İssız yamaçlarına,
her dağı
eteğinden dumanlı başlarına
kan gölüdür.
Tuz basmış yarasına,
gelincik tarlaları açarken,
susuzluğa kavrulmuş ciğerleri
atlıların tozunu yutarken,
kemiklerimiz gaza dağıdır,
ve şehitlerin kan gölüdür
ovalarımız.

Ters yüz ettiler akışını ırmaklarımızın,
esişini rüzgarlarımızın,
dağların zirvesi çukurluklar,
ve ne kadar
çukur
varsa ölkemizde,
doruktur diye bayrak astılar.

Zindanları
vatansever karargahı yurdumun,
İpe çekecek,
bağımsızlığı darağaçları.
bırakmadılar,
kurşuna dizilmedik özgürlük,
zincire vurulmadık sevdâ.

Gök yüzünü sabaha taşır

yürekler dolusu ıstırabın
aydınlık şavkı,
sıvazlar da cephelerin sırtını.

Biz destanlardan doğduk yer yüzüne
Ergenekon bir kurt masalı değil.
öyle bir iki atom bombası,
öyle bir avuç saldırgan pakt,
ve bir yığın satılmış hain
silemez varlığımızı gelecekten.
Güçleri yetmez yok etmeye,
Uygarlık yolculuğundaki çabamızı,
Asya steplerinde piramitler,
piramitlerde binlerce yıllık,
mumyalanmış hikayem,
dağ misali anılar,ve,
vadiler dolusu taş kitabeler,
anlatır bizi evrenin derinliklerinden.
Su verilmiş çelikleriz biz
ana rahminde.
Erittiğimiz dağları polata
dönüştürdük,
polatları da pusata!
su verilmiş çelikleriz biz.
Avrasya örsünde, binlerce yılda
genlerimize işledik en çetin cevheri,
demiri demire dövdük,
ve demirin ateşe çalımından doğduk,
öyle kolayca pes etmeyiz,
dost düşman iyi bilsin ve ant olsun ki,
öyle kolay kolay ölmeyiz!
Cihat ŞERBETÇİOĞLU
30.OCAK.2009/ANKARA

Cihat Şerbetçioğlu

Ayrılığa Acemi

AYRILIĞA ACEMİ

Açtık gülen yüzlerle,
Hasretimiz umuda katık
Endişeyle üzüldük kimilerde
Hüznü güle paylaştık.

Kömüre durmuş nikotin acım
Uykusuzluk yükler gözlerime,
Dostlarıma dost, öfkeme düşman sızım
Çocukluğumu sürükler gençliğime.

Kaygılara harman aşımız
Savrulur terli körüğümde
Zora tatlanır yaşama sevincim
Paylaşır pembeyi kırmızıya
Sevinci sızıya.

İçinde bulmuşum kendimi
Öncesi sonrası olmayan bir kavganın,
Sevgisizlik tuzaklarına tutulmuşum
Ayrılığa acemi,
Acıya usta durmuşum.

Cihat Şerbetçioğlu

Boraboy'da Bahar

BORABOY'DA BAHAR

Doğanın gözyaşlarıyla gelen toprak ve çiçek kokusu,
Uzanır gider kıvrım kıvrım bir yol boyunca.
Tırmanır melemeler yamaçlara
Manilere karışır tütün iniltileri,
Sarar bir serinlik
Taşova örtünürken cibinlikleri.

Anadolu'nun yeniden uyanışında,
Ata'sına ilk kucak açan diyarın
Çılgın Türkmen çocukları yaşar burada.
Dağlar taşlar bilir,
çetelere karşı direniş öykülerini.
kanlarıyla besledikleri topraklar
kızıl gelinciklere donanır her bahar,
burada doğa
geçmişiyile her gün
yeniden doğar,
yeniden büyür yiğitlikler dolusu.

Cenneti gördünüz mü hiç
Ayaklarınızın altında,
Busesini hissettiniz mi şakaklarınızda?
Hele yeni doğan bir günün şafağında
Yemyeşil ışıkların,sarılmasınca sevdalılarının
Açık yeşilin koyu yeşile masalsı geçişi
Suların bembeyaz çağlayanını da takıp peşine,
Dökülüşünü gördünüz mü avuçlarınızda?

Güneş doğmaz,
Kutsallaşır yaprakların ucunda.
Oturmuş yayın balıklarının raksını izliyorsun
Işık demetinin kucağında,
Yaşlanmış,
Eğilen çamların ulu ağırlığına...

Bir kaval iç geçirişi değil
Kayanın başından düşen ses,
Sakaların kanaryaların davet şarkısı bu,
Dinle kendinden geçişin doruğunda
Kayığının küreklerine geçit vermeyen
Nilüferlerin sevdasını.
Ciğerlerine dolarken
ormanın kekik,menekşe,çiğdem kokulu nefesi

gör
Ferhat'ın Şirin'e dağ delen yüreğini.

Uzan rengarenk halıda yatarca,
parmaklarına dola ve seyret doyasıya
kızıl ışıkların dökölüşünü esrarlı sulara.

Bak,yeşilin tonlarında
yaprak filiz yarış içerisinde;
toprak kabuk değıştirmiş çamlara inat
çamlar derin bir nefes
ömre bedel, güzelliğe inat!

Hasretin sigarasınca,
nazende bir çengi raksınca
ellerini, yanaklarını okşayıp geçişi
ak,kül ve masmavi eteklerin
secde ederce sevdalının dudağına
ıslak bulutların kapanışı yamaçlara.

Korkma
ışık demetinin kayboluşundan,
cennette birazdan
yar kadar sıcak
ana şefkatiyle kucaklayacak
bir bakraç ayran serinliğinde
altın elma yeryüzüne sarkacak.

Gökyüzü altınlaştıkça
yayladaki çobanın ezgisi karışır
reçine kokularına banmış gözeye,
bir ninni siner dalgaların yüreğine
Yeşilirmak'tan Karadeniz'e sevdamı taşır.

İç avuç avuç, iç kana kana,
damağında ölümsüzleşecek şu pınardan
Hitit güneşince sıcak,
Akdağ ayazınca soğuk.
Yak çoban ateşini
Temmuz gecesi demeden,
demle umutlarını hayallerinde,
anımsa düşlerini bir bir
doğanın sarhoş kucağında,
sıkıcı her şeyden uzak
yaşama sevinciyle doluyken.

Boraboy Gölü'nde gündüz altın, gece pırlanta
seherle gurup, ilk sevdaca coşkun, ilk kayıpça ağır.
En güzel şiirin en güzel dizesi,
çirkin her şeye kör her kötülüğe sağır
güzelliğin tanrıca çizilmiş abidesi.

Cihat Şerbetçioğlu

Boşluk

BOŞLUK

İç dünyamın derinliklerinde
dolaşıyor pervasız bir boşluk.
Alıp götürüyor beynimi
zifiri karanlıklara.
Güneşe üşüyor ellerim,
korkulu sevgilerim gözlerimden inerken.
Çözumsuzlüğün arap saçıında
anlamsız bir birikimin
amansız yorgunluğu
ayak dayamış umutlarıma,
ayak dayamış
yaşama tutkuma...
ömür boyunca yaşıyorum çıkmazımın
loş zindanında.
Güzelliklere kör,sağır ve dilsiz.
Her şey sensiz,sessiz.
Korkunç gürültüsünde sessizlik.
Sessizlik ölüm,sessizlik zincir,
hançer
yüreğimdeki boşluk.

Cihat Şerbetçioğlu

Çılgın At

ÇILGIN AT

Fesleğen çiçeği kederim
Açar toprak kokularına,
Hüznün buruk rengini.

Aşka soyunan ezgiler
Som yanılgılarda sular çılgın atını.
Ben sel sonrası milindeyim,
Yarı güneşle oynasır,
Yarı gömüklerdeyim.
Bir başka tebessüme kulaç atıyorum
Geçmemişken ilk ıslaklığı depremin,
Fay kırıklarını ördüğüm
Son, gökkuşağı dönemecin.

Cihat Şerbetçioğlu

Eş Değil

EŞ DEĞİL

İncitemez ölümce,
ölümce acıtamaz hiçbir şey!
Geliyorsa elinden,
becer hayatta kalmayı
düşmanlarına inat,
hatta tüm dostlarına...
ve yaşa, yaşayabiliyorsan
sevgiler adına...
barış, özgürlük adına.

Ölme delikanlım, ölüm marifet değil!
İncitemez ölümce,
ölümce acıtamaz hiçbir şey!
Kapılma destanların büyüsüne.
ne kahramanlar gördü bu dünya,
hiçbir şey,
yaşamla eş değil.

19. Mart.1996

Cihat Şerbetçioğlu

Hasret Kolay Değil

Hasret kolay değil,
Hele alışılması hiç değil kadınım,
Yar başka,
Ana, oğul, kız başka.
Asılası hasret!
Kurşunlanası hasret!
Bıraksın yakasını yolların,
Her saniyesi
Göğüs kafesime değen
Kurşuna bedel,
Her saati bir ömre namussuzun!

Hasret kolay değil,
Hele alışılması hiç değil kadınım.
Ne zaman yaşamışsam ayrılığı
Öncekinden bin kat fazla
Duymuşum acısını.
Burkulmuş içim, yaşarmış gözlerim.
Ne zaman hançeri dayanmışsa yüreğime
Ve ne zaman
Ayrılık korkusu sarmışsa benliğimi
İliklerim erimiştir zemheriye.

Hasret zor,
Hasret ölümle eş,
Alışılması da hiç değil kadınım!

Hasretin yuvamızdan çaldığı
yüz on yedi günün
yüz on dördünü
gün ortası
çarmıha gerip
kurşuna dizdim kadınım.
Üç günü
sevdalı kadınım,

oğlum
bir de kızımın
göz yaşlarından zincirlerle
asacağım tugaydaki ağaçlara.
Sonra koşacağım kilometreleri
bir nefes sigarada
yuvamın sıcaklığına.
Hasret gurbette çok borçlandı bana.
ve bir tek şeyle ödedi
seni
nasıl ölesiye sevdiğimi öğretti.

Cihat Şerbetçioğlu

Keyifler Peşinde

KEYİFLER PEŞİNDE

Ne kadar değişik yolları var kendi ipini çekmenin.
Kurşundan delici oluyor bazen okları
Alınan hazların, keyiflerin

Nikotinin sarışın yüzü maviş gözlere aldırıyor,
Sis kaplıyor kapanmaz sanılan tünelleri.

Alkolün tatlı uyuşukluğu dindirmiyor acıları
Şarabın gözleri oluyor yağmur bulutları
İştahla döşenmiş yolları, aniden çekip gitmenin
Delifişek koşturan kanların ve farkında bile olmadan
Yürekleri yorup durdurmanın.

Oturuyor yitirmenin ağırlı sancısı gözlerime
Bin bir çetrefil ve nedenin
sonbaharı kışlar çöküyor evimin akşam önlerine.

Cihat Şerbetçioğlu

Mektuplar Dağıılırken

MEKTUPLAR DAĞILIRKEN

Mektuplar dağıılırken
Sarıp sarmalıyordu
Sigara dumanları,
Umutları hasretlere.
Buğuluydu gözler,
Diller düğümlüydü.
Ölüm toprağı serpilmişti anfiye
Sanki batarya ölüydü...

Ağırdı yükleri yüreklerin
Sessizlik korkunçtu.
Daha da korkunçtu suskunluk
Suskunluk fırtınaya gebeydi,
Fırtına,
Bir bakır tas içindeydi.

Dokunsan ağlayacaktı batarya
Hasret bu,
Kahrolası hasret ya,
Çocuklaştırır da, ağlatır da...

Cihat Şerbetçioğlu

Rengine Yıkanmak

RENGİNE YIKANMAK

Kekikli yaylalarımın
pınarlarıydın,
yıkanırdım özlemlerine.
Yapraklarında güneşe oynasır
mutlu doğuşlara akşamlaşırdım.

Tanrısal sessizliğin göklerinde
sağırlaşan şarkılar rüzgarındayım.
kulak ver
anasız çiçeklerin melemesine
Lale gibi düşlerdim seni
incitilmez narinlikte,
sen laleleri
hıncına dövüyorsun
devrimci kız!
Kulak ver anasız kuzuların gürleşmesine
ve bir sor kendine
yeniden yıkanır mısın rengine?

Cihat Şerbetçioğlu

Sevgilerimin Çilesi

SEVGİLERİMİN ÇİLESİ
Çekmiyorsun sıcaklığını ellerimden,
Tenimdeki titreşimi artık
Kıskanmıyorsun teninden.
Tüm yitik zamanlara inat
Ve rahat
Yanaklarına uzanan sevgim.
Varlığın içimde sonsuz huzur
Varlığın kıpır kıpır evrenimde.
Hayallerimin dehlizleri taşıyor
Mutluluk nehirlerimi
en yüksek düşüşlerden
En uçtaki düşlerine.
Tut sevgilerimin çilesini gözlerinde
Öpüşlerinde hayat ver ertelenmişliğine
Paylaş yaşamı
Üzerinden yeniden geçercesine.

Cihat Şerbetçioğlu

Sevmenin Ustalığı

SEVMENİN USTALIĞI

İnsan sevmenin ustalığı
zorluğunda taşır
gizemli balını.
Çıraklığa çektim küreği
geçtiğim her yolda
yöneldiđim her yokušta.

Usta yüreklerden aldım
esinimi
ustalara harç taşımaya.
Yüreklerden titreşimi,
ışığıni gözlerin
yakalayabilmek,
acısını koklayıp
mutluluğunu çizmek
sessiz,sözsüz,kinsiz,
bakışlarını okuyabilmek isterdim.

İnsan sevmek ustalık ister,
çıraklığa çektim ben küreği.

Cihat Şerbetçioğlu

Şiirsiz

ŞİİRSİZ

Isınamam şiirsiz bulutların yağmuruna,
Gölgesine dinlenemem ağacının,
ısınamam ateşine,kışına üşümem.
Delikanlıca gururda değilse şiir
ve kadınca tanrısal!

Ben şiirim işte,
türkülerle damıtılmış.
Yaşamca, ölümce sizin olan,
parçanız, ama "siz" değil,
sizinle bütünleşip "insan" olan,
sizsizken de "siz" olan!

Dayanamam şiirsiz dünyaya,
öksüz sevgi, yetim mutlulukça
kurşun olur uykularıma.
25.Şubat.1996 Ankara

Cihat Şerbetçioğlu

Tel Örgüler

TEL ÖRGÜLER

Tel örgüler çekmişlerdi
Yaşamla ölümün arasına.
Bir ayaktı uzaklık
Umutlar çarşısına.

Tel boyu nöbetçileri
Ölümü bekliyorlardı
Süngülü,silahlı
Yaşama almış nişanı.

Tel örgüler geldi aklıma
Berlin'de,Beyrut'ta,Lefkoşa'da kentleri bölen
Tel örgüler düşündüm,
Ülkelere sınır,insanlara engel,
Önümde uzanan
Dağları aşan tel örgüler
Yüreğimi bölmüştü dikenlerinde.
Yüreğimin yarısı dışarıda,
Yarısı içeride.
Pentatlon sahasındaydı gönlüm
Gözlerim tellerde,
Atlıyordum üzerinden
Parça parça etlerim,
Kan içinde ellerim,
Yüreğimin yarısı dışarıda,yarısı içeride.

Cihat Şerbetçioğlu

Truva'nın Şanlı Direnişçilerine

Truva'nın Şanlı Direnişçilerine

Sesimi sele verdim, denizlere,
okyanuslara taşısın tanıklığımı,
Sesimi göklere uçurdum, evrene,
milyon senelere saklasın diye.
Ak koyun, kara koyun ayrıldığında
bir hesap gününde,
Tartıya vurulduğunda
vatan sevmenin gönül ağırlığı,
Göreceğiz,
Kaç okka çekmişiz zor günlerinde,
Hürriyetin yiğitlik minderinde?

Kara günlerin altın dağlarındaki
patikaları kükreyerek yürüyor,
Silivri'nin mahpusları,
kendi ışıklarının şavkında.
misak-ı milli inatları,
ve de her şeyden de önde ve önce
Kuva-i Millici çıkışları yüzünden
demir kapılar indiriliyor üstlerine,
fikirler duvarlarla esir edilebilirmiş gibi,
daha önce esir edilebilmiş gibi.

Hesapları binlerce yıldır bozuldu,
Uslanmadı emperyalist batının yağmacılığı,
Makedonyalı İskender gibi
"dağlarımızdaki yağ, ovalarımızdaki bal peşindeler"
Madenlerimizi,
tüm kaynaklarını cennet yurdumun
cevherin son filizine,
suların son damlasına,
Anadolu'nun toprak anasına,
ekmek ve özgürlük kavgasına
el koymak derdindeler.

Uyan ey halkım tüm yurtseverliğinle
Geç kalmanın bedeli ağır.
Balkanlar Kafkaslar gibi,
Filistin, Suriye, Yemen elleri gibi,
Kurtuluş Savaşımız gibi,
yüz binlerce can,
yüzlerce yıllık zaman kaybolan.

Truva'nın şanlı direnişçileri
aldanmamalı tahta atlara,
zafer umudumuz,
uyanık kalmakta
ve surlara sahip çıkmaktadır.
Hem dışarıdan saldırana,
hem içerideki ihanet odaklarına

karşı koymaktadır çare,
bizden önce söylendiği gibi:
"Tırnak ile diş ile"
emperyalizmin boğazına sarılmaktır.
O bizi boğmadan yurdumuzdan kovmaktır

Cihat Şerbetçioğlu

Cihat Şerbetçioğlu

Uçta Olmak

UÇTA OLMAKSA DURDUĞUN YER

Uçta olmaksâ durduğun yer,örtüşür frekanslarımız
Düşlerimizin rengi, hayallerimizin biçemi buluşur.
Bakma uçta yaşamadığıma,
Bakma korkusuna dinginliğin
herkes bilir
Fırtınalara gebeliğini durgun denizlerin.
Her gece
Gözlerinde otururum mehtabı yaşamaya
Hissederim ellerimdeki sıcaklığını
Kapatırım gözlerimi tüm dünyaya
Bir sen kalırsın
bir senin elektriğin dolaşır damarlarımda.

Tüm tabular bulutlaşır, atarım gerilere,
Umursamam hiçbir şeyi.
Sevgim doruklara yaslanır, gülümsemene güverçile
Uçarım kanatlarından, aşkın kucağına
Uçlarda dolaşır kanım, uçlarda canım...
Uçta olmaksâ durduğun yer,uçurumlarca sevişir
Gökyüzü,yeryüzü.

Farklı olmaktır her şeyden,herkesten
uçta olmak!
Yaşanmamışların evreninde
göze almaktır ağır acıları,
Cesur olmaktır tüm yüreğinle
ve o cesaretle yaşama tutunmaktır,
O cesaretle yaşamaktır.

Cihat Şerbetçioğlu

Yaşlanmaya Dair

YAŞLANMAYA DAİR

Kapımı kapatmaya çalıştığım çınar yaşıllık,
Salkım söğüt eğilişin
Pencere kepenklerimi çarpan.
Hayatı çekip çeviren cenderelerde
Kabuk bağlıyor yaralar,
Ve kızıl kahve son baharımı
muştuluyor yapraklar.
İnadına yeşilim, inadına dimdik!
Attığın her sarı çentiğe.
Rüzgâr boşuna esersin göğsüme göğsüme,
Çürüyüşüne katılmadığım için,
boşuna binersin küplere.
İşte dağ başında yalnız kavak,
kavaklardan kalkan bir boranım.
Kendi yeli kendi değirmenine,
kendimce bir tufanım.

21.Ağustos.2009

Cihat Şerbetçioğlu

Yeni Bir Sayfa

YENİ BİR SAYFA

Eflatun acısı günlerim,
Masalsı gecelere
erguvan
yorgunluklar taşır.

Tüm güzelliği yürür sularına
milattan önce kadar taze,
bir insanın on sekiz yaş diriliğinde,
ve dinginliğin gölgesinde
çınar yaprakları ayasında
sarı kızıl düşlerim.

Alnımdaki oyuklar
Çırpınır elinden kayıp giden
gündüzün ışıklı bulutlarına,
yelelerini savururken
ışıkların sarmalından
karanlık tutuşlara.
Ömrün gökkuşağı çözünürlüğünde
korkunç ve kahrolası felaketin
görünmez derinliklerine.

İşıl işıl bir aynada
atların nal şakırtısındaki şarkı,
yüzlere düşen dolunayın şavkı,
zalim yıldız dökümlerinde
çoluk çocuk, genç yaşlı, kadın erkek
vatansever ölümlerine.

Cihat Şerbetçioğlu

Zamana Sığmak

ZAMANA SIĞMAK

Bengiledim sevgimin büyüsunü
Bozulmaz tılsımında yaratının

Özlemlerimin yaşı büyüktü ömrümden
Arzularım sığmazdı zamana.

Yarin kokusunu alacaklı kaldım
Gülün dilinden,
Gönül balından.

Aşkımın boynu bükük masalı
Sığmazdı Kafdağı'na.
Çözdüm ayaklarındaki taşı,
Deniz köpüklerinin,
Sağanakların.
Rüzgara verdim hüznümü,
Hüznüm sığmadı zamana.

Cihat Şerbetçioğlu

1915 Sorunu Emperyalist Bir Yalandır

Türk'ün yufkadır yüreği,
kabuk bağlamış birçok yara.
içlerinden biri kanıyor,
kanadıkça yanıyor,yandıkça kanıyor.
Binlerce yıllık hikaye bu,
Habil'le Kabil'den kalan,
Türk ve Ermeni halkına miras kalan.
Kocaman dünyanın
paylaşılmasının acılı kavgası.
Yurt edinme kan ister,
yurt edinme can.
Sığdırmaz kimse destanına
topraklarını kanla sulamayanı,
toprak altına girmeyi göze almayanı.
Anadolu vatandır canından, kanından,
Anadolu yurttur.
milyonlarca insanımın
binlerce yıldır yoğurduğu .
Değişmez emperyalist hedeftir,
vazgeçilmez çiçektir Anadolu.
Beşbin yıllık fosil olmuşuz toprak katmanlarına,
Kök salmışız çınarlaşarak.
Roma imparatoru ne aradıysa,
Makedonyalı İskender
onu arıyordu dağlarında yurdumun.
Troya'ya saldıran bal,
İzmir'e giren yağ,
Adana,Maraş'a kan kusturan
pamuk peşindeydi.

Petroldür Kerkük ve Musul'un göz yaşı,
bakırdır Diyarbakır,
asvalttır Batman,
ve sebze meyvenin zümrütüdür Harran.
Anadolu Borakstır enerji dolu,
Dicle'dir Fırat'tır çöllere hayat veren.
Bir Asi'dir emperyalizme asla boyun eğmeyen!
Bir Sakarya'dır şahlanan!
Kızılırmak bürünmüştür altın soyların tenine,
ve biz tümüyük bu cevherin!
Türkiye'de yaşayan ot,çöp,toprak, insan.
Her dönem işbirlikçisi vardır bu toprağın,
kahramanı olduğu kadar.
Aldatılanı vardır Millet-i Sadıka sanılan.
19,20,21 Nisan Van'da ayaklanan
pusu kuran, arkadan vuran Taşnaklardan,
48.000 şehittir geriye kalan.
Kaçaznuni itiraf ve isyan eder,
Taşnakların başkanı,
İlk başbakanı Ermenistan'ın:
"Kandık "Denizden denize bir ülke" vaadine
emperyalizmin,

komşumuzu süngüleyip
bozduk bin yıllık dostluğumuzu,
topraklarımızdan kovulduk."
İki halkın arasına kan davası kurduk.
diaspora yeniden,
sarılmış emperyalist yalana,
Onlarca savunmasız Avrupa elçimizin
kanları ellerinde
suikastçı Asala'yla,
basarlar yaygarayı derinden:
-Soykırım yaptı Türkler-diye.
Kırım karşılıklıydı, savaştı,
tehcir, sınır güvenliğiydi,
Vatan savunmasıydı ihanete.
Arkalandın yine ,
sürgünlerine, kısımlarına sebep,
doğduğun topraklara düşman eden kışkırtıcılarına,
yine yüce emeller peşindesin(!) ,
yine güçlü görünenlere güvenmekteisin,
görüyorum ki hala
bildiğin yanlış yolda inattasın,
tazminat,toprak istemektesin.
Birlikte yaşamak varken,
Türk,Ermeni, Kürt, her kökten,
bu cennet ülkede
insan ve kardeşçe.
İstek doğru belki, adres yanlış.
Rusya'dan iste... askeri olarak,
Fransa'dan,İngiltere'den iste
tahrik ve kandırılma bedeli diye.
Yitirdiğin yerde değil aradığın.
Çünkü orada şimdi,
katlettiğin canlardan canlar doğdu.
Astığın insanların hayalleri
kapladı gökyüzünü,
gündüz oldu ışıltılı,
güneş oldu parıltılı,
serhat oldu kilometrelerce,
yeni bir vatana yol oldu.
Verdiğin acı, destan,
verdiğin ders, isyan oldu.
Gel vazgeç bu sevdadan,
kardeşçe yaşamak varken.
Bizim dağlarımız artık yaban sana.
Bizim bağlarımız tehlikelidir
düşmanca bakana.
Yufkadır bizim yüreğimiz,
hem yücedir, zulasında taşır anıtlarını.
bağışladık biz sizi,
baltalarımızı toprağa gömdük
davamızı hakka sakladık,
tarih affetse bile

Dostça yaşadığımız ermeni kardeşlerim affetmiyecek asla,
tanrı affetsin sizi!

Cihat Şerbetçioğlu

1992 Hocalı Katliamı

26 Şubat 1992, günlerden bir gün,
Azerbaycan'ım can çekişir Karabağlar'da.
Hocalı denir bir köy var orada
Köylerden bir köy, benim köyüm.
Sıradanlığı bitti o günün, o köyün.
Ermeni çeteleri ölüm kustu
makineli tüfekleriyle.
Ağlar yurdum gazellerde
ağlar acısına mayalarda,bozlaklarda.
Katliam yaşayan dereler, tepeler
İnsan yangını kokar halâ
İnsan yağı, insan kanı kokar.
Kokuların suladığı topraklar,
Kan çiçekleri açmış göğüslerinde
Çocukların,
Kadınların memelerinde süt durmuş
Kızıl, katran.
Çeneleri açık soğumuş kalmış,
gözleri cennete açmış kızıl güller.
Gül kokulu bebekler,
Süt kokulu bebekler,
Bebeklerimiz.
Kurşuna dizilmiş,
İstiflenmiş üst üste,
kasalara yığılmış balıklar gibi,
terlemiş saçlar, eşarplar,atkılar,
yırtılan giysiler, düşen bakışlar
üzerine benzin dökülmüş
kibrit çakılmış bedenler.
Hocalının mazlum, mahzun külleri.
Küller bizim kemiğimiz,
Küller bizim etimiz,
Offffff bizim ciğerimiz!
Oyyyyy bizim ciğerimiz!

Kibriti çakan eller
Dünyaya feryat ederler.
Zeytinyağı gibi üste çıkar,
Türkü soykırımcı ilan ederler.
Masumdur benzin döken,
Mazlumdur derler,
kibrit çakan Ermeni ellerine.

Türkler,
Ölerek soykırım gerçekleştirdiler(!)"
Öyle mi?
Kör dünya gör artık,
Sağır dünya duy.
Sor kendine,
Biz yapanlarız dünya tarihini,
hayatta kalır mıydınız ?
Soykırımcı olsaydık.

Cihat Şerbetçioğlu

1993, Ocak Yirmidördü

1993, Ocak yirmidördü.
diz boyu beyazda Ankara.
Bir yiğit şerha şerha savrulmuş
uçmağa varır Göktengrisine.
Kan kızılı sema,
kan kızılçık ufuk,
Bir şilte çeker Uğur'un gözlerine.
Zemherinin üşür sıcak elleri,
bıyık telleri donar patlayıcının ateşinde.
hiç bitmeyecek gizeminde zamanın.
kahpe tuzak,
evinin önünde,
aracının içinde ,
düşlerimizin bozkır yelelerinde
bir zalim, bir zulüm puştluğu.
Vatanını sevmek suçundadır aydınım,
Amerikan oyunları içinde ,
Batı Asyada, Balkanlarda,
İki asırlık paylaşım savaşı girdabında,
açığa çıkartmaktır
kirli ve gizli tuzaklarını
katil emperyalizmin.
Petrol kuyularından fışkıran
kara gözeler sular
Anadolumun topraklarını,
yaşam pınarlarıma,
el koyma umudunun sarhoşluğunda
devletler mafyalaşır,
silaha sarılır,
uyuşturucuya boğar gençlerimi,
pırıl pırıl çağlayanların dibinde.
Dost görünen düşman yüzler,
vahşi talanındadır fikrin,
hasatındadır vatan sevgisinin
kan damlayan kalemlerden,
al karanfil sunan ellere.

Cihat Şerbetçioğlu

Acele Et

Gelincikler geçiyor canım
acele et,
kelebek ömrü mevsimlere.
Mevsimler kovalıyor birbirini
kandırıldık koşturma içinde,
yaşadığımızı sandık.
eğildik ağırlığında
gelincik bakışların.
yorgun düştük dibimize.
Salihleraltı yağmur altında
Gök gürültüsü yokluyor evlerimizi
evler ısınıyor serinliğe
cibinliklerini giyinirken ağaçlar
dalları meyveye durmuş.
Yaprak yaprak gözlerimizde
Hasretlerinin buğulu yaşları
Bırakıp gidenlerin.
Ruhları kaldı gezegenimizde
Sesli, sessiz,
Belli belirsiz izleri gklerimizde.

Cihat şerbetçioğlu

Ağaçlar Gibi Ayakta Ölmek

Ağaçlar Gibi Ayakta Ölmek

Zalim zulme durmuş topraklarımızda
Ellerimizi almış ellerine
Kanlı makaslar tutuşturmuş
Kestirip biçtiriyorlar,
Bizi bize,bizi kendimize.
Doğruyorlar,
Okyanusları,dağları,dereleri.
Gladyo kol geziyor
cehalete esir düşürülmüş halkımın
açlık yollarında.
Üç kilo hamur
beş torba kömürle
hayat bağışlıyorlar.
Allah'la aldatıyorlar Asya'yı
Emeviler'den devraldıkları
ve Kur'an emri diye yutturdukları
yalanlarıyla, safsatalarıyla.
Mızraklarının ucuna geçirdikleri
paraları ve putlarıyla.
Karıştırıyorlar önce,
sahte belgeler tetikliyor,
alanlara sürüklüyor,
özgürlük eşitlik umutlarının
işe ve aş çaresizliğini.
Çaresiz sanılanlar;
dikiliyorlar tankın topun bombaların karşısına
bağımsızlık bayrakları sallıyor,
kana yıkanan denizler
ve bozlak ezgilerindeki ırmaklarda.
Başlar düşüyor omuzlardan
sellerce akıyorlar tarihe inat.
Yıkılan yıkılıyor vurulup dizlerinden
kaçıyor kahpe utanç,
kirlettiği dünlerden;
kan tazeliyor kan emiciler bu günlerine.
Tazelikleri için çürütüyorlar
ele geçirdikleri ne varsa.
Hapishaneler güneşe çeliklenir zifiri karanlıklarda.
Hapishaneler aydın evleri
umutlarımızın yeşeren şafaklarında.
Kara enerji,
Arap,Türkmen,Kürt ve Fars olmuş
dev borularda;
Kara enerji,
Dürzi,Şii, Sünni Nusayri
Oluk oluk akıyor sömürü çarkında.
Sömürüye dur diyenler
canhıraş dövüşüyor emperyalist kıyımla.
kadın ve çocuklarıyla
vatan yapıyorlar yeniden çölleri,vahaları

canlarından can verip,
zalimlere de bedel ödetiyorlar
kızıl göklerin kutlu sevmelerinde.
Kuzey Afrika bir parmak şaklatmasında,
çatırdıyor vatan kırıklarından
Bölünerek, ufalarak, küçülerek
Teslim oluyorlar yeni Lavrens'lere.
Lavrenslere teslim olmak yok,
yeni zincirlere yok,
uzatmak bileklerimizi.

Bölünenler birleşecek,
birleşenler gürleşecek,
artık bu topraklar, bu altın topraklar,
Atatürkleşecek,özgürleşecek!
Sıradakiler,
bekliyorlar uzatmış da boyunlarını,
bekliyorlar vermeye canlarını.
Farklı bir şey olacak umuduyla
olanca aptal,
olanca kör,
olanca zavallılıklarıyla.
Oysa bellidir başa gelecek
binlerce yıldır yaşana gelenden.
Farkında değil misiniz ey halkım
"kutsal ittifak " oluştu yeniden.
Haçlıların şövalyeleri
gökyüzündeler,
Haçlıların kan dökücüleri
denizdeler, yeryüzündeler
Cennet,Cehennem her yerdeler.
Bombalarıyla demokrasi getiriyorlar
barbar saydıkları,
Gözdeleri, cariyeleri ve köleleri gördükleri
mazlum milletlere.
Farkında değil misiniz ey halkım
bu tören, bu kılınan cenaze namazı kimin,
Sen misin safta duran bir bak
Yoksa musalla taşında uğurlanan
Mevta sen misin?
Kalk ayağa, kendine gel
Göktürk'ün şafak ışığı
Hun'un, Selçuk'un
ve de steplerin yağız atı,
Fatih'in surları döven topu,
Murat'ın iktidar gürzü,
Mustafa Kemal'immin dehası,ilmi ve akli.
Kalk ayağa
Nesimi'den yüzülen deri!
Pir Sultan'ın boyun eğmeyen erleri!
Şeyh Bedrettin'den selam var,
Nazım'ın dizelerindeki isyan,

Yalın kılıç koşan adalet savaşısı
Mehmet Akif'in bentler aşanı.
Gün akşam olmakta
Kavga sana bakmakta.
Zaman cenk vaktini vurur,
Çanakkale, Dumlupınar, Sakarya şehitleri
Kucak açmış sana,
Kanat çırpmanı bekler sarp yamaçlara
Geçit vermeni istemez düşmana.
Dünya alem bilir ki,
Sen zor günlerin kartalısın!
Haydi kalk ayağa!
Vakit zor vakit,
Vakit vatana sahip çıkma vakti.
Vatan senden vefa ister,
Özgürlükten,candan,tenden özveri,
uğrunda dökülecek kan bekler.
Haydi kalk ayağa,
Vakit bükülmemek, eğilmemek,
onurlu yaşamak
ya da,
Ağaçlar gibi ayakta ölmek vaktidir.
Haydi kalk ayağa!

Cihat şerbetçioğlu

Ağır Yük

Ağır işçilik gerektirir, taşımak sevdayı.
sevginin rengi, eladır,karadır,kahvedir,
takılı kalırsın maviliklere, yeşile,
menekşe ,mühür gözlere.
Kömür karasıdır, sonbahar sarısı
rgler dğer belleri beliklerle,
gözlerinden asılı kalırsın saç tellerine.
düşlerin denizinde kulaç atarken
"Seni seviyorum" derken
geç,erken,
Sevgi yükü ağır gelir yüreğine
yüreğin delice çarparken.

Cihat şerbetçioğlu

Ağlamanın Buruk Çizgisi

Sahil seninle doluydu kimseler yokken,
uzaklara düşmüş ,
yakınlık çiçeklerinin
yasak meyve gibi renk ahenk kokuları.
Kimsesiz kalmak yalnızlık mıdır,
yalnızlık,
kalabalıklar içinde
kalmak mıdır bir başına?
Oysa hep karşıtıyla var yaşam,
eşile varolduğu gibi tüm nesnelerin.
Gülden anlarım sanıyorum,
Dikenle sarıyorum güllerimi.
Kahkahalarda gizli bak,
ağlamanın buruk çizgisi,
Acılar da çoğu kez balda saklı.
Sensiz boş tüm tablolar
renkleri, ışıkları,desenleri bir karmaşa.
Farkında mısın doldurduğuun derinliğin?
derinlikler bazen uçurumlaşır yüreklerde,
bazen yüzeyde sığlaşıp kalır.
Boğulmaktan korkmak
yaşamamaktır derinliğin tatlarını.
titremesin ellerin, yorulmasın kolların,
çok enginlerde yüzüyor sevda
sevda kulaçları derine derine.

Cihat Şerbetçioğlu

Akşam Güneşim

Seni sevmemeliymişim
akşam güneşim.
İddiaya göre,
Bir sevgi tüm yaşam içinmiş
Ve sığarmış da,
yetermiş de,
bir yüreğe yüceliğinden.
Senden vazgeçmeliymişim,
hüzünlerimin alaca karanlığı.
İddiaya göre,
Döküldüğümüz kalıplar
"kadermiş."
ve kederlere yazılırmış
aşkların hikâyesi,
yer yokmuş gülümseyen çizgilere.
Seni hak etmezmişim ay ışığım,
Biliyorum,
Sen "biraz önce" kadar taze,
Ben "bu gün" bayatlığındayım.
ve de işin kötüsü
-bunun farkındayım-
Uzun zamanlar aktı,
sevda yolculuklarımdan üzerinden.
sevgiler ustalığını ödünç aldım
yeni aşkların saçını örmeye
güzelliklerin yaşanması ihtimalinden.

Cihat Şerbetçioğlu

Akşam Kokar Şiirler

Ben gurubun kızılığını
gelinciklerle boyarım
mor ve beyaz düşlerin üzerine.
Sen renklerle şarkı söylersin
doğanın derin sessizliğine inat
çağlayan süzülüşünde.
Birileri de tellere döker
yüreğin kanat vuruşlarını,
ipeksi aşkının saçak altına.

Nedendir bilir misin, şiirlerin akşam kokması,
Akşamların serin eteklerinin yalnızlık,
Ve istisnasız
sabah umutlarının yaşama sevinciyle coşkulu
ille de çocuk sevinciyle bakması?

Ben bozlakları gece gülünde okşarım canım,
kendinden geçişin balkon sefaşını yaz semalarında.
Saba makamını gecenin koyuluğuna gizlerim mutlaka
Törensiz olmaz deyişlere dayanmak
ve törene rakısız oturmak,
Ben hüznü kapıda karşılarım gökyüzümü açarak
kendimde kaybolarak yaşarım her anını
ufuklara el sallayarak uğurlarım gözlerimdeki pınarı.

Cihat Şerbetçioğlu

Anne Toprağında

Selam söyle anneciğim,
babama.
babaanneme, anneanneme
ve hiç görmediğim dedelerime.
dayılarıma, amcalarıma, halalarıma, teyzelerime
ellerini çabuk tutup giden
bizi soran herkese.
iyiler de,
sıralarını bekliyorlar size gelmek için de.
Seni çok özlediler,
gözlerinde tütüyorsun de.
Babam çok severdi
turnaların İzmir'e uçuşunu,
"Uçun kuşlar uçun, İzmir'e doğru."
turnalar uçuyor hâlâ de
soracak olursa.
İstanbul'un boğaz geçişi,
Eminönü'nde, Galata Köprüsü'nde,
Balık ekmek muhabbetleri devam,
boğazlar dalga dalga yine İstanbul'da.
Samanpazarı'nı Denizciler'i severdi Ankara'da.
Yanında bir de "Lâstikçi Memet "amca varsa.
Orada görüşürler mi bilmem
Mumunnu'dan Karaahmetli'den "ahretlikleriyle."
ve sen annem,
özlemin taze sanma, ayrılışın yeni olsa da.
oradakilerin hepsini
bizim hasretimizle
sevgimizle kucakla da,
unutma n'olur
kucaklarımızdaki sıcaklığının
halâ soğumadığını da.

Cihat Şerbetçioğlu

Annem, Kibelem

Ana tanrıçam, annem Kibelem,
Rükuya varıp önünde eğilsem,
Bir parçasını öder miyim hakkıyın
Ayaklarının altına yüz sürsem?
Cennete dair değil ayaklarını öpmem,
Karnında, kucağında yük olduğumda
Dikenlerin eziyetine nedendim ya,
Güllerimin ondandır kokusu.
Sömürürken kemiklerini,
Bitirirken iliklerini, çürütürken dişlerini,
Hücrelerime aktardığın merhametin,
Yüreğime yerleştirdiğin sevgin var ya,
Sinirlerime hoşgörü, kaslarıma verdiğin güç,
Teşekkürüm işte tümüne,
seni bulutlarında taşıyan
sonsuzluk evrenine.
Yoksun ya artık fiziken
Gittin ve bitti sanıyorlar.
Oysa bende, kardeşlerimde yaşıyorsunuz
Sen de, babam da,
Ebelerim, dedelerimde öyle.
Yaşayacaksınız ebedi,
torunlarınızın ruhunda,bedeninde.

Bendeki size sevgiler, kucak dolusu,
Selam size,saygılarım biteviye.
Ana tanrıçam, annem Kibelem,
Rükuya varıp önünde eğilsem,
Bir parçasını öder miyim hakkıyın
Ayaklarının altına yüz sürsem?

Cihat Şerbetçioğlu

Arkadaşlık Zor

45 yıllık şaraba döndük,
şarabı değil yılları dağıtıyor masalara,
Sakiler.
Ne saki, ne şarap ,ne yıl,
Sorguluyor her adımı
Kafası bulandı mı arkadaşlıklar.
arkadaşlık zor
dostluksa kızıl kor kardeşim,
Eskidikçe gençlik veriyor,
Geçmişten süzdüğümüz her an,
mekan, anı, zaman
şiirleşiyor dillerimizde,
tellerde şarkılaşıyor ezgilere bürünüp
yufkalaşan yüreklerimiz
yanaklarımıza düşüyor,
bazen iç çekişleri pişmanlıkların,
kimi zaman da arınmış özleyişler
kucaklayan bedenimizde,
arkadaşlık zor kardeşim
Dostluksa kızıl kor.
yaşam süreçlerimiz
zaman süzmesinde
sınavları verebilmişsek
Ağının balı, balın özü
bir çiçeğin yapraklarında, geneğinde.
Doğada, börtü böcekte,
İnsan olabilmişsek hayatın bir zerresinde
ne mutlu yaşam çizgimize,
arkadaşlık zor kardeşim
Dostluksa kızıl kor, .

Cihat şerbetçioğlu

Aşkın Merdiveni

Bir gün yavaş yavaş çıkacaksın bu merdivenlerden"

Sarhoş,

Bacakların birbirine dolanarak.

Kapının önünde duracaksın bir an.

İçinde korku , içinde heyecan.

Kalbin atacak güm güm.

Sonra toplayacaksın cesaretini.

Tokmağı kaldırıp indireceksin

Kalbindeki ses misali

Güm güm!

Biraz sonra başta babası,

Kayınbaban olacak herif,

O iri yarı adam.

Çapaklı gözleri ve

bacağında çizgili pijaması ile

karşına dizilecek,

"Buyur delikanlı, bir şey mi istedin? "

Şeyyyy diyecek, kekeleyeceksin.

"Kızınızı sevmiştim de"

diye ekleyeceksin.

Biraz şaşkın biraz kızgın

bakacak sana

Bir de kolundaki saatına

"Gecenin birinde mi?"

Dudak bükecek.

Dönüp içeri kızına seslenecek.

Ardından

"sevgilim "dediğin kız

ve aile efradı karşına dizilecek.

Şeni "hiç ,ama hiç tanımadığını söyleyecek."

İşte o zaman, o adam,

kayınbaban olacak o iri yarı herif

Sana "şiiiiiişt" diyecek.

Arkanı döneceksin

Kalçada 45 numaralı bir ayakkabının izleri

Ve hızlı hızlı ineceksin

O yavaş yavaş çıktığın merdivenlerden.

Cihat Şerbetçioğlu

Aşkolsun Sana , Aşkolsun. Canım

Şiirim,şarkım,kadınım,
Kara sevdam, aşkım,
En deli kanımda ,damarımda oldun,
kan doldun küheylan kanatlarıma.
Sevda yeliydin yüreğimin yelkenlerine.
Elma yarım, yumurta sarım,
bahar kokusu, acısı, tatlısı,
12 Eylül girdabında ana,
karanlık,gergin yıllarda
eş , yoldaş oldun bana,bir tanem!
Diyeceğim de,
yetmiyor ki önadlar, yetmiyor.

Can dallarımız oldu yavrularımız,
kök saldık evrene,
oğlumuz, kızımız ,
İki gözümüz, ciğerimiz,
Çiçeklerce açan,mislerce kokan güllerimiz,
Senden gelen armağanlar.

Eşlenip çoğaldı incilerimiz,
İkiden üç,dört,beş,altı,yedi olduk
hanemizi mücevhere gömdüler,
taşıdıkları midye kabuklarında
ve güzel insanlara bizi dost kıldılar.

Doğumlarında yenilerken eskiyişimizi
kırk yıl olmuş sevgi yoluna çıkmalı,
Bir yastığa iki baş koyalı.
Birlikte geçerken coşkun dereleri,
aşarken kan ter içinde yokuşları
şarapça yıllanmış bilge kırışıklar
balı güle katmış yorgun kıvrımlar.
Emeğin Rüzgâr açmış ufuklarda
ufuklar poyrazlara gebedir
uzar çizgiler bilinmez doğuşlara.

Aşkolsun sana, aşkolsun canım,
bunca yıl iyi dayanmışsın
bu delişmen çocukla
uygarlık yolundaki kavgalı koşuya.
demek geliyor içimden.
Mustafa Kemal'in öğretmeni
çağdaş insan yetiştirirken bahçende,
bu ülkenin dayanılmaz hafifliğinde.
Işık oldun, bayrak oldun,
yorulmak bilmez yolculuğumuzda.
Sevdim , seviyorum, seveceğim seni,
ömrüm oldukça diyeceğim,
diyeceğim de,
diyemiyorum.
Sıgıyorsun ki bu kadarcık ömre!

Ömür dediğın nedir,
İnsan sevmeyi öğrenmişse!

Cihat Şerbetçioğlu

Ay Işığına Yaslanırım Çaresiz

Ay ışığına yaslanır kalırım artık,
Yer yüzündeki maceranın.
Tan yeri ,
sarı sıcaklara gebe güneş,
gülüşün ateşi
devrolan günün akşam neşesi
geride kaldı tüm kızılığıyla.
Ufkun dönülmezliğinde yollarım.
Beklentilerim söner, mumlar erir,
közlerin koru küle döner bir bir.
Ay ışığına yaslanırım çaresiz.
Loşluğunda yokluğun,
ve görünmez boşluğunda
yakamozlar alır gözlerimi senden,
gözbebeklerimi benden,
Alın kırıışlarına oyar geçmişı yıllar,
süzer de,
yüzümdeki kuruyan yivlerden.
Asılır hayallerim sakalımın tellerine,
yitirir özgürlüğünü ,
yalnızlaşır tüm yaşadıklarım,
susar sirenleri gökkuşağının,
anlamı solar her bestenin,
tüter yangın yeri içim,
tebessümler donakalır kahkahalarda.
Asılır kalır hasretim
yol boyu direklerinde,
anımsar bilincim oysa,
armonilerin şiir güzünde,
"kuşlar mı konar,
telgrafın tellerine?"
Gözlerimin çiğlerinde açar
ateş çiçekleri,
"İnsan sevdiğine, böyle mi yanar?"
canım,
şarkılara boyar gecelerimi
girilmez bahçelerin güllerini
deste deste dererde.
ay ışığına yaslanır kalırım ,çaresiz.

Cihat Şerbetçioğlu

Bahara Doğar Düşlerimiz

Bir kış daha geçti sevgili yurdum,
Karlar eridi toprağa,
göğerti toprak
güneşin bakır çalımında.
Kış yorgunu dallarına,su yürüdü her canın
patladı patlayacak,
rengarenk,
renk ahenk tomurcukların muştusu.
Ah bahar, ilk bahar,
bahar bakışlarında umutların,
ne kokular açar
acı, tatlı,buruk.
Yeşil çimen kokar
Sevinçli yaprakların koynunda.
Bahara doğar düşlerimiz.

Kardelenler çiğdeme sararır,
Karanfil sarar tütünleri sabaha karşı.
Gelinciklere yer açar tarlalar.
Benim ülkemde emek yediverendir,
Portakal limon bahçelerinde ter çiçekleri,
hiç solmayan çamların ulu gölgesinde
Ana kucağı dinginliğinde
Bahara doğar düşlerimiz.

Oysa kankırmızı portakal,
Kızılıcak şerbeti değil kâsemizdeki dolu.
Kahırlı günlerin sürgit acısı.
vakitsiz düşen yiğitlerin
yarım kalanlarından ufka vuran.
Ne tohumlar ektik bu toprağa,
Yeşermez mi bahar gelir de
ayaz buz kışa,
yüreğimizdeki donmalara inat,
Yok etmelere inat,
Bahara doğar düşlerimiz.
Cihat Şerbetçioğlu

Cihat Şerbetçioğlu

Balıkçı Avı

Bugün yine açız evlatlarım"
sofrasında Mehmet Akif'in,
hem de yüzyıl sonrasında!
Rızkımızı arayalım da dere sularında
deniz yakamozlarında bulalım.
Oltamızın ucunda kaygılarımız,
mutsuzluklarımız,
şallayalım derinliklere.
Öyle derine salalım ki kurşunları,
Kimse çekip çıkaramasın diplerden.
Balıklar da yemesin zehrimizi,
zehrimize yenilmesinler, ölmesinler.
Çektik mi vuruşlara oltamızı,
topladık mı misinalarımızı kan kırmızı,
özlemlerimizi, sevdiklerimizi
sevdalarımızı,
paylaşamadığımız korku
korkunun kokusu,
Ve ne varsa çekip alalım,
gruba kalıp şaraplaşarak
akşamlaşalım.
Biz de diyelim ki gün batımına:
"Bugün doyduk işte çocuklarım."
Bakın soframızda neler var ?
Kanayan yara, ağlayan ana,
dizlerinden çeken şehidinden,
acıya direnen baba!
yoksul düğünü çengisi cabası,
çalar " cezayir havası".
Haydi be balıkçı,
balıkçı avı anca bu kadar bereketli olur,
günü savmadık boşuna.
Her yanımız "puşt zulası" olmuş,
Dost düşman karışmış birbirine,
bizse tüm umarsızlığımızla
çaldık felekten yine bir gece.
Yarına çıkarsak eğer ölmez de,
göreceğiz bakalım
Hanya'yı Konya'yı.
Ölüm toprağında seyrettiğimiz dünyayı!

Cihat Şerbetçioğlu

Balkonundayım İstanbul'un

Orhan Veli misali
Oturmuşum,
Maltepe köyünde bir banka,
köşe yazılarını okuyorum gazetelerin
bir solukta.
Yüzümü yokluyor bahar serinliği.
Üşütmekle ısıtmak arası güneş,
Kararsız,
Tedirgin esiyor yel.
İnsanlar aldanmamışa benziyor
Mart sabahının parıltısına.
Alışveriş yerleri, yemekevlere sakın ,
bir kaç kişiye hizmette.
Dolaşıyorum sokakları,
Çoğalmış satılık ilanları, kiralık yerler.
geçmiş zaman , tanıdık bu manzara
çanlar çalıyor kriz kulelerinden
yanmış yine bir çok esnafın çırısı.
Oteller sessiz,
Belli ki yok konukları.
Deniz kenarı bile bir mahzun havada.
Gözlerim kapalı değil,
Dört açmışım İstanbul'u dinlerken.
Cennet köşesi Maltepe
hiç bu kadar teslim alınmamıştı kuşlardan.
Martılar ,
gökyüzündeki beyaz karartılar
Sait Faik'in son kuşları
Adalara doğru yorgun uçmaktalar.
Ne oldu bize,
kim çaldı neşemizi?
Yüz yıldır oya gibi ördüğümüz,
geçmişimizi gömdüğümüz,
geleceğimizi gördüğümüz toprakları,
kim kaçırdı elimizden?
Farkındayım, Ankara'dan sert eser
Kıraç, boz toprak fırtınası.
Arkasında emperyal körükler.
Ama inanın kardeşim,
Silkinin artık, atın ölü toprağını,
Biz boyun eğmezsek,
Hiçbirşey yapamazlar;
Kimse cesaret edemez
bize zulmetmeye.
Direnirsek ,
Hayır demesini bilirsek
kös kös döner herkes,
hakettiği yere.
Sessiz kalmak, itiraz etmemek
Hayırı yükseltmemek,
Ölümcül,
Affedilmez gününde.

Anla lütfen canımın içi,
Bu gün tercih senin elinde.

Cihat Şerbetçioğlu

Başbal İstemez

Balbalı reddetmiş ozan Veysel,
Örtmesin diye toprağını.
Ot, çimen çiçek bitmek,
Kuzuda et, koyunda süt,
arıda bal dönmek,
Yaşamak ,yaşama vermek
Mutasavvıfça çözülmek,
Ölümsüz bütünde,
Hakka yürüdüğünü bilerek.

Eteklerinden tutabilmek için
Aslı yok zamanın,
Niyedir asılmak boşluğa,
Kapılıp günlük hoşluğa
Yaşamak denen
ucuz sarhoşluğa?
Gelişe dönmek mutlakken.
İster allı turna ol uç,
İster küheylanı ol diyarların,
Dağların, ovaların.
Tüm evrene söz geçirsen ne olur,
Ömür denen sürenin bir köşesinde,
Zalimin benzersizi olsan cihanda,
Cürmün kadar bile değilsin
Varlığın içinde.
Kendine gel be hırs,
Kendine gel be tutku
Sonu ne , bitmez arzuların?
Var mı bildiğin bir değer,
Geçsin insanlığın yerine,
Değsin,
bir çocuğun gülümsemesine?
Herhangi bir canlının
Boynunun bükülmesine.
Veysel misali,
balbal neymiş?
Toprak ,hazinesidir yaratılmanın!
Şehvet, şöhret, zenginlik dediğin,
Aslı,
İki metrelik çukura girmek,
Ve yeniden göğermek yeryüzüne.
Yeniden damarlarında yürümek
Bir canlının.

Cihat Şerbetçioğlu

Benim Sevgili Babam

Herkesin bir babası vardı.
Benim de öyle.
Sıradan bir adam,
"Kunduracı Galip Usta"

Annem için "bizimki"
Avşar güzeli Osmanlı kadın
babaannemize göre:
"köpeğim"
Bizler de "köpeğimin dölleri"
Onlarca usta yetiştirdi babam,
Onların "usta"sıydı.
Kendi ustası da bir Boşnak.
"ayakkabıcılar Dernek Başkanıydı"
Meslektaşları için.

Benim için,
Eğitim ustasıydı babam.
Okumayı dışarıdan öğrenmişti ama
cebir problemleri çözerdi
Hayatını altı çocuğuna adayan
sıradan adam.
Sıradan kahraman.
Ezilmesin diye çocukları,
Ne fabrikaya işçi düşündü
Ne tarlaya çiftçi.
Kazandığı yetmediğinde,
Sattı savdı neyi varsa,
Yatırdı eğitime.
"ayağa çalışandan baş olmaz"
Okumayandan, cahilden adam olmaz
Derdi canım babam.
Benim babam, sevgili babam,
Aslan yüreği taşırdı, cehaletle savaşta.
Atatürk hayranı bir demokratı.
4-5 yaşlarında bile kattı
Aile kararlarına çocuklarını.
Öğrendiğimiz her şeyi dinledi merakla
Yeni olan her şeye
Açtı kapılarını.
Bilgimiz, beynimiz geliştikçe,
Dünya onun oldu.
Parada pulda gözü olmadı
İhtiyaçları dışında.
Sinirli adam derlerdi
biz de öyle gördük çoğu kez
Şigara tiryakisiydi
İftara yakın kavga tüttürürdü onun yerine.
Fiske vurmadı hiç birimize,
Ailemize şiddet yabancıydı.
Kendisiyle de çevresiyle de barışık
Sevgi doluydu yüreği,

“oğlum,kızım” derken ciğerlerinden söylerdi
Sevmenin ustası babam.
Erken ayrıldı aramızdan.
Eklenince nefes darlığına
Basit bir grip belası,
Bir yağmurlu günün soğuşundan,
Karlı bir sabahın ılıkliğında
Uğurladık sonsuz yolculuğuna.
Özlemleriyle yaşamaya mecbur kalarak.

Nur içinde yat sevgili babam,
Arzu ettiğin yerlerdeyiz hepimiz
Ve senin bizi gördüğünden emin
Ve mutlu,
Ve sensizlikten buruk.

Toprağında rahat uyu,
Kapanmasın sevgi kapın.
Örs ve çekicin sonsuza kadar yüreklerimizde çınlasın.

Seni çok özledim,
Seni çok özledim.
Yüreği kocaman adam,
benim sıradan sevgili babam.

Cihat Şerbetçioğlu

Beyaz Masumiyet

Beyaz çiçek barış,
Beyaz masumiyet ,
Masumuz hepimiz
Ellerimizdeki kan ve kirle,
Tüm canlılara döktürdüğümüz ecel terleri,
gözyaşları,
kalp kırıklıkları ve üzgünlüklerle.
Özür borcum var
yerleştiğim yüreklere.
Bilirim kapanmayan yaraların acısını ,
Acılar kızıl, acılar beyaz,
Beyaz güller masumiyeti
geride bıraktıklarımızın.
Masum ve barışçıl
Korkunç savaşlar yorgunluğunda.

Cihat Şerbetçioğlu

Bir Ses Duyuldu

Bir ses duyuldu,
kulakları sağırlaştıran,
Urfa Suruç'dan,
bir canlı bombayla parçalanan
Otuzbir candan.

O ses , vedaların,
gözyaşlarının
tren istasyonunda,
yüzlerce yaşama mendil salladı.

Ellerin aşka tutuştuğu
Güvenpark,
kopardı kenetlenen bilekleri.
çocuk,genç,yaşlı, demeden
onlarca insanımın kanı olup aktı.
arşı aştı ağıdım,
gökyüzüyle kucaklaştı sesler
kaybolmamak üzere evrenden,
bir ayağı türkülere,
bir eli destanlara ulaştı.

Silahların sustuğu zamana
araç dolusu ölüm,
oluk oluk döktü,
parça parça saçtı yollara
İnsanlarımın sessizliğini.
Akşam buluşması önlerinde
dereler oldu,
baraja dökülen ırmaklarca takıldı.
asılı kaldı yüzümüzdeki gülümseme.
Kimine ıstı, kimine pkk dediler,
hortumlarla temizlediler
"yerleri benden, senden."

İstanbul'da:
Reyna, Beşiktaş,İstiklâl,
ve onlarca yer, onlarca can,
araç, otobüs kundaklamaları;
Kayseri'de havacıların,
Kan Kınası pazarı.
Karlarda açan kızıl güller ,
Beyazı bayrağa boyadılar.
Bayrağa donandı yer gök,
Bayrağa büründü tabutlar,
her şehidimde,
Bayrak tazeledi rengini

Ayağa fırladı yeniden vatan,
Topraklarım yeniden Türk,
Ülküm, ilkem ,ülkem
meşale oldu ellerimizde,

Gençliğim emrinde Atatürk'ün.
Yaralandıkça doğrulduk,
kalktık yerden,
Öldükçe dirildik yeniden,
Mustafa Kemal'in askeri olduk.

Bileylendik,
Yorulmaz bileklerde kılıç,
namluya sürülmüş kurşun olduk.
İşte meydan, işte savaş,
"Yurtta sulh, cihanda sulh" derken,
Hazırız kavganın her türlüşüne.

Anlamazsanız başka dilden,
Bilin kararımızı:
Yok olmadan son Türk,
Bu vatanı bırakmayız
bedeli dışında kimseye.
Şavaşı bırakmayacağız asla!
Ödemeyi göze alan
buyursun istediği kavgaya!

Cihat Şerbetçioğlu

Bir Yaş Daha Büyüdük...

Bir Yaş Daha Büyüdük...

Bir yaş daha büyüttü yaşam bizi...
yörüngesinde attığı turlar,
uyaniş heyecanı ve mahmurluklar tekrarındaki,
Aylar,haftalar,günlerle el ele verip.
Ne oldu yani,
Göğeriip yeniden bostan mı olduk?
Filiz uzayıp,çiçek mi açtık sabahlara.
Kokularımız,
sevdalarımız tanrı katına mı ulaştı?
Biraz daha... elem ve keder, yitirdiklerimizden,
biraz daha... buruk hayaller,
yaşadığımız ihanetlerden.

Oynamış gülmüşsün,
çalışmış didinmiş, üzölmüş, sevinmişsin...
bak bir geriye,geçmişin hesabına...
kendin için ne kazanmışsın
başardıklarının arasında
ve ne yaşamışsın
yıllara savurduğun yaşlar sırasında.
Elde kalan ne,
gözlerindeki yorgunluktan başka,
değişen ve eskiyen bedeninin
acıyla anıtlaşan yeni maskesi,
biraz çizilmiş,biraz sarkık,
ve içindeki fırtınalardan şaşkın kimliğin?

Ben miyim bu 57 senelik bedendeki can
bedendeki ruhu kaplayan kaftan?
Hani benim delifışek çağımdaki cevher
otoritelere baş kaldıran isyancı,
hani emperyalizmle doğuşen Ulaşlı?
Farkındayım acı durumun,
geçmiş bedenimle, anılarım
sevgilerimin
direnci ve sahibi
o sevgili çocukta kaldı.

Benim ödünç aldığım bu kefeni
Kismetse daha fazla günler görmek,
yaşlılık günlerimin maliki sürükleyecek.
belli belirsiz anımsayacak beni.

Bellekten boşaltabildiğim yerlere
yazıyor önemsediklerini,
Usta seçimler yapmaya çalışıyor
beynimin yorgun hücreleri.

Oysa sen,
iyi ve sağlam tutmuşsun
kayıtları.
seni tereddütsüz ve ayrıntıyla yaşayacak ilk gençliğim!

Cihat şerbetçioğlu

Buruk Şaraplara Banmış Bekleyişler

Kelebek kanatları vurur,
düşlerden düşüncelere
özlem taşır gözlere kanarya yükünde.
Buruk şaraplara banmış bekleyişler,
çeresizliklerin,
kömür karası hüznündedir şimdi.
Ah o yollar,
geçit vermez dağların köroğlu belleri,
gelenekselliğin engelleri,
beynimizden yüreğimize
prangaları kürek mahkumunun.
Beden yaşının bela olacağını birgün, güçsüzlüğe teslim olmuş dizlerin,
küheylan imgelere yükleneceğini
düşünmemiştim hiç.
Evet düşünmemiştim,
etik kurallara eriyişin düşman,
duygularımın çaresiz,
kör pişman kalacağını.
İlkelerin sevgilere çitler öreceğini.

Aşma zamanı gelmiş barikatları,
Düşün ki Silivri önlerindesin,
Meclise 500 metre mesafedesin,
Tomalar,tanklarla çevrilmektesin.
Dikilmişsin karşılarına,
zulmün kalesine vuruyorsun tekmeleri,
adaletsizliğini siliyorsun çürümüş kuralların, yeryüzünden ,doğadan kazıyorsun
köklerini.
İnsan olmaktan vazgeçiyorsun doğuşürken
Özgür olmayanın insan olmadığını bilerek.
Özgür kalıyor arzular, aşklar, başkaldırıışlar.
Özgür kalıyor yakarış ve bakışlar.
Sen uğruna can verirken.
Zulme karşılık" esastı benliğimizde.
aykırı yaşadık uzlaşmaya.
aydınlık yüzümüz karanlığa
kılıç çekti sözümüzü.
Tarihe yürüdük dağ tepe,ova bucak,
dimdik geçti ömrümüz bu yolda
namusun zalime boyun eğmemek
olduğunu bilerek.

Cihat Şerbetçioğlu

Cumhuriyet Mimarları

Cumhuriyet mimarları,
Hasan Ali Yücel,İsmail Hakkı Tonguç
ve isimsiz emekler,
isimsiz eğitimciler.
Kemanda bozlak ağlayan teli
kopardılar dalından.
Balından kovan dermeye.
Kovan dermek ne?
Kovandan oğul alıp,
oğul oğul yurt örmeye...
Kurtuluşun ve kuruluşun
hoyrat esen yelleri,
devrim kokulu patikaları tutmuştur,
her kovukta duman tüttürmeye,
inlerde tüneyen umutları yollara,
yol çatlarını çeşmelere,
çeşmeleri evlere,
evleri saraya döndürmeye.
"Dağ başını duman almış,
Durmaz akar(dı artık) gümüş dereye."

Onlar Cumhuriyet devricileriydiler.
Yaya yapıldak çıktıkları yolda,
kerpiçlerin harcında,
merteklerin budağında
şerha şerha yarık yoksul dudaklarında
imanlarının haykırdığı
Onuncu yıl marşında,
tebadan yurttaş evrildiler

"

Çıktık açık alınla on yılda her savaştan,
On yılda on beş milyon genç
yaştan; "

yarattık her

Onlar Cumhuriyet devrimcileriydiler.
Okuma yazma kavgasından yazarlığa,
Mahzun ve mahcup bakışlardan
meydan okuyan başkaldırıya evrildiler.
Kan ve can verdiler ülkemin gelişmesine,
yaktıkları meşale ışıklarında
milyonlarca Mustafa Kemal askeri,
devrim nöbetçileri yetiştirdiler.

"Türk'üz, Cumhuriyet'in
tunç siperi,
Türk'e durmak yaraşmaz,
Türk önde, Türk ileri! "

Selam olsun size öğretmenlerim,
Saygı ve teşekkürlerimiz var size.
Yaktığınız ışıklar sönmeyecek!
Kapılara kilit vurabilirler ama

yüreklerimize söz geçiremezler asla,
İlerliyoruz ufkunuzla
Aydılık yolunuzda.

Cihat Şerbetçioğlu

Çağrı

Canım acıyor keko, kavlimiz böyle değildi seninle ...
Birlikte yaşamak üstüneydi tüm düşlerimiz
ayrılmaya değil.
Bir elin et ve tırnakları gibiyiz her yerde.
Ya Zin, ya Aslı ile Şirin olmuş
aşklarımız, kadınlarımız...
Aşkın milliyeti mi olur be güzel kardeşim?
Ne diyelim şimdi sevgi meyvelerimize
"ayrılık icat oldu, aşklar bozuldu" öyle mi?

Biliyoruz, egemen güçler sana yanlış yaptılar,
Ama ciğerim, ama iki gözüm
İşkencelerde beraberdik te bunlarda mı ayırdılar.
Biz de ortak değil miyiz aynı çileye,
aynı sınıfsal kölelikle?

Tuttuğumuz sınıf kavgasında
omuz omuzaydık aynı saflarda.
birlikte yükseltmiştik özgürlük bayrağını.
İşkencelere tutulduk birlikte, çarmıhlara gerildik,
ranzalar kan kokumuza doydular,
dipçiklenerek bölündü kâbuslu gecelerimiz
hücreler aldı gözlerimizin direnen ışığını.

Aynı ölümler yoklamadı mı kapılarımızı,
aynı korkular kaplamadı mı yüreğimizi?
Aynı zincirlere sallamadık mı balyozları,
"Kırılсын diye ayaklardaki prangalar."
Hükümler adına hangimizi ayırdılar?
Kahraman Maraş'ta, Çorum'da yaşanan zulüm,
Sivas'ta yakılan canlar farklı mıydı
Şırnak, Hakkari, Mardin'de dökülen kanlarımızdan?
Dağlıca'da şehit olan vatan evlatlarından?

Farklı mıydı Diyarbakır cezaevindeki vahşetle
Mamak ve Metris'teki ihanet çemberi,
Suluova mezbahasının hain zalimleri!

Uyan altın uykundan Kürt kardeşim
şimdi sıra sende,
barış hiç olmadığı kadar ellerinde.
yeter bu kirli petrol savaşına verdiğimiz şehitler,
Teslim olma emperyalizmin maşasına
farkını koy ortaya bölücü caaşlarla.

Sabrimız seni tanıdığımızdandır,
beklediğimiz senin tavrın be keko,
kalk artık, sahip çık iline,
bir süre sonra geç olacak,
sen sustukça,
seni ateşle imtihan edenler
seni de hainlerle bir sayacak

ve aramıza kan koyacak!

Binlerce yılın hısımlığını
hasımlığa çevirmelerine izin verme iki gözüm,
bil ki yanındayız tüm benliğimizle,
geçmişteki gibi.

Yine yürürüz kolkola,Lice'den Diyarbakır'a,
yine kürsülerde oturur tütün sararız
Bağlardaki Zeki'nin kahvehanesinde,
deprem yaralarını sarmaya koşarız can hıraş
birlikte ağlarız enkazdan taşan hüzne,
çıkarız katır sırtında Tute'den Derkam'a,
-Derkam'ın sırtı da sarptır ha Memo-
dernekler,sendikalar kurar
sabırla öreriz düşlerimizi.

ve gerekirse canımız kanımızla
yeni baştan kurarız vatanımızı,
satılmışların kuru gürültüsüne pabuç bırakmadan.

vatansız olmaz,
vatani olmayanın hiçbir şeyi kalmaz kardeşim.

Yüreğimiz seninle keko,
sana çağrım bundandır
ve halâ sağduyuna olan inancımdandır.

Yoksa iş başa düştüğünde
zora boyun eğeceğimden değil!

Dostluğumuz bozulursa kan ağlar içim,
hasımlığa dönüşürse hısımlığımız
yazık olur hepimize ve geleceğimize.
ama yalnız kalırsak kaderimizi yazarken
ant olsun ki cihana,
ant olsun ki bize bu acıyı hazırlayanlara,
vakitli vakitsiz, buyursun gelsinler,
"Ölüm gelmişse hoş gelmiş, sefa gelmiş"
bağımsızlık kavgasında.

Diyeceğim bu kadar,
okulda,fabrikada,tarlada,sokakta
ezada cefada ve sefada bir olduğum,
uğruna baş koyduğum, yandığım vurulduğum
canım Kürt kardeşim
gerisini sen söyle.

Yeter ki,
Söyleyeceğinle düşmanlarımızı güldürme,
Ser çavime, ser serime! Gudeş te razibe.

Cihat Şerbetçioğlu

Darbe Yapacaktık

Açmazıdır muhbirin, İhbar şerefsizliği
Acımışızdır yıllar yılı
Gammazın,
kimliksiz ve kişiliksiz
kaş altından bakışlarına.
ihbara kapalı kapılarda konaklayarak
yaşam boyu.
İtirafıya kaya kesildik falakalardan
Alışamadık ihanetlere bir türlü.

Şimdi bunca yılı yadsıyarak
Adımızı ve andımızı karalayarak
İhbar ediyorum kendimizi!
Kazandınız,
İşkencelerde çözemediğiniz
bir buz dağı daha koptu
demirin tunca durduğu ömürlerden.

Sabaha karşı değil,
Tam da akşamın şafağında.
Tanklarla, coplarla,
Silahlı külahlı değil...
Gazete puntolarında
kitap paragraflarında
ve ameliyat odalarında
ve de üniversite kürsülerinde.
Kalem,kâğıt ve neşterle,
Darbe yapacaktık.

Biz az hin değildik hani,
Sağcısı,solcusu,yolcusu
hocası yazarı doktoru
sosyalisti faşisti bir olduk
ulusalcılık diye bir yol tutturduk
birbirimizin ceplerine bomba doldurduk.

Ya Sivas'ta yaktık kendi kardeşlerimizi,
ya kitabevinde kurşunladık
bizimle aynı dinden değil diye
ya papaz vurduk -devletle-
ya da Danıştay kurşunlayıp,
kendi gazetemizi bombaladık hiddetle.
Hatta Hrant'ı göz göre göre
Sokak ortasında,
Bu ülkenin birliğinden yana olduğu için
Emperyalist oyuna çomak sokmak suçundan
Mıhladık bir sabahın orta yerine.

Biliyoruz
el pençe temennayla
Habur'lar yaratmak varken

Halt ettik.
Dövuştük ve büyük günah işledik

Hele ki,
Hiç affedilmezi vardı çetenin,
yoksul Kürt çocuklarını
koparıp alıyordu
karanlığın pençelerinden.

Kemoterapiden alıp sorguladık
"öldü" de kurtuldu elimizden.

Söndürülemeyen ışığı
pes ettirilmez ve bükülmezi
koca çınar
"öldü de" kurtuldu zulmümüzden.
"Pencere" böylece kapandı,
kepenkler inmeden.

sözü bükülmez aşığı
keskin kalemşörleri
ressamı, çizeri, heykeltıraşı,
ve ozanı
vatana ahde vefanın,
sıralarını bekliyorlar
alaca karanlıktaki alınışlarına
derdest edilip tutuklanışlarına.

İtiraf ediyorum,
Pisliklerinizi örtmek için
Gasp etmeseydiniz özgürlükleri,
sadakayla onursuzlaştırmasaydınız halkımızı,
işsizler ordusu yaratmasaydınız,
çiftçiliği tasfiye,
hayvancılığı perişan etmeseydiniz
darbe yapacaktık!
Hem de öküz vuruşlarıyla.
Sabaha karşı değil,
Tam da gün batımının şafağında.

Aldık içeriye" vatan sevmenin" elebaşlarını,
doldurduk Silivri'ye.
Klasör çuvalları yarattık hacıyatmazlardan,
Akmaz kokmazlardan suçlar ürettik,
ekleyerek çıkararak,
kopyala yapıştır belgeler,
taze silahlar, çiçeği burnunda bombalar
ve buğusu üstünde
ıslak sahtekârlıklarla.

Yetmez mi bu kadar itiraf?
Daha azıyla çok işler başardınız
kısa zamanda.
Bunlarla idare edin biraz!
Çamura battığınızda arayın bizi,
kiralıktır satılmışlarımız,gizli tanıklarımız
ve her zaman emrinize amadedir.
Sıkıştı mı kışlarınız,
ya da örtmek gerekiyorsa
ihamet operasyonlarınızı,
haber verin,
Ne güne duruyoruz biz.
Darbe yapamasak da,
gün ortası yaptık deriz!

Cihat Şerbetçioğlu

Denemeler

.Bölüm
Yolculuğum sonsuzun alnına
çakılı çividir.
Dünyaya gelişim Tepebaşı'nda
Ev inşaatınadır
Hanım teyzenin ebeliğinde.
Yazmamışlar Kurtuluş İlkokulu'na
küçük bulduklarından.
Çok sayfalı Nüfus Kağıdına
Karaahmetli köyü ilkokulu müdürü
Bu yüzden,
imzalı mühürlü not düşmüş naklime.
Atatürkçü öğretmenlerinden
Hakkı Şimşek ve Sadık Tekin'in
63 nolu öğrencisi.
Çok şanslı bulurum kendimi bu yüzden.
vatanseverliği kazıdılar yüreğimize.
Cumhuriyetçi eğittiler.
Borçluluk doluyum onlara hep.
Işıklar içinde uyusunlar.
İlk aşkları, yaramazlıkları yaşadığımız
Afacan arkadaşlıklar burda doğdu.
İlk şiiri Çeltik'le ortak yazdık.
"Kitap"
Yayınladı Çocuk Saati .
Onlar da ışıklar içinde uyusunlar
Yahya, Çeltik, Bünyamin...
Sağlıkla uzun yaşasın,
Nejat,Şükrü, Nihat da,
Birkaçımız hayattayız şimdilik.

II.Bölüm:
Tanımadan saray önünün çakallarını,
Sıra dutları yolmadan olur muydu hiç?
Bilye oyunları,
Çelik çomak vuruşlarıyla
Texas, Tommix çizgi kahramanlarıyla
buluştuğumuz;
üç film birden matinesine
Köfteci Bekir Amca'dan
50 kuruşa yarım ekmek içiyle
Koşulmaz mı ?
Sinema da 50 kuruş.
Bir haftalık çingene keyfi, ohhhh be!
Çalışırdık ta o yaşta.
Eğimli komşularımızdan
Bayram, Metin, rahmetli Şemsettin,
Aydın, Mustafa tüm mahalle
Kesekağıdı yapardık yarışla.
İlk saatimin 60 lirası burdan.
Üstünü babam tamamlayıp
Nacar bir kol saati aldı bana.

Durdu Malatyalı idi.
Sinema meraklısı.
Lale sineması yaptık kömürlüğümüzü.
Becerebildiğimiz bir kaç film karesini yansıtmak beyaz duvara.
Mahallenin en iyi okuyanıydım
(Alçak gönüllü davranmıyacağım)
Ağzıma bakarlardı konuştuğumda.
Ayırt edilmek için palavracılardan
Kaynak verirdim anlattıklarına.
Okumak ve yazmak
İlkokuldan başlayan ilgi alanım.
çok şey kattı bana.

III.Bölüm:
Çocuk kütüphanesi
Lütfi amcası tüm akranlarımla
Ne okuyacağımızı seçerdi başlangıçta.
Sonra Liseyi bitirinceye kadar
Ders çalışmalarımıza ,
Edebiyatımızı tanımamıza,
Büyümemize tanıklık etti.
Dersten yorulduğumuzda kitap okumayı dinlenmek için okumayı,
Orada, o zaman öğrendik.
Kitap, kitap, kitap.
Ne hakiki dostlardı kitaplar.
Beni şair yaptılar,
iyi bir konuşmacı yarattılar.
"Yaşayan Ölüler" ilk şiir kitabım.
Tahsin Göksu kardeşim
Yıba Çarşısı yangın şehidi.
Yüreklendirdi beni.
Yiğit lakabıyla anılır,
Kör Timur da yanımdaydı bu çabada.
Sonra Diyarbakır.
Ali Emiri Efendinin hayatını
Kitaplara adaması,
Divan-ı Lügat-ı Türk'ün
Ziya Gökalp'e ulaşma çabası.
Cahit Sıtkı, Süleyman Nazif
Çok Diyarbakırlıya tanıttım Ali Emiri'yi.
Zengin kaynaklarını.
Türkdili ve Edebiyatı öğretmenliğine
Omuzlarında götürdüler.
Türkçenin doyulmaz güzelliği
Şinasi'den, Ömer Seyfettin'lerden uzandı.
Öktay Akbal'lara, Fakir Baykurt'lara
Bize de onlardan.

IV.Bölüm:
Kürt siyasetlerini, dilini,
Pazardaki anlaşmadan Memo-Zin'e,
DDKO savunmalarından,

Mahabat Cumhuriyeti'ne,
Ahmet Arif'in yiğit söyleyişlerinden,
Kürt ağıtlarına,
en içten oyyyyyyyyylara,
En derin looooooooooolara.
ve de...
Fransız, İngiliz kürsülerinden üretilmiş,
Türkiye bakışlarını yerinden öğrendim.
Ortadoğuda Amerikan çemberi çeviriyorlardı.
Türk'e kin kusarak.
"Ezen sömürgeci işgalci" saldırılarıyla
Nifak tohumları ekip,
Kan davası yaratarak.
Sevgili Kürt kardeşlerimin
Ulusal duyguları üzerinden.
Oysa ben sevdim Kürt arkadaşlarımı,
Mavi,yeşil gözlerinden,
vatanın aynı saçları ve beliklerinden.
Düşmanlık yerine aşk sundum
girmeden beklentiye, çıkarsız.
kinsiz ve şüphesiz.
Şimdiki gibi sıcak ve içten!

Atatürk'üm benim,
Büyük önderim.
Dili ve birliği kurumlaştıran yüce beyin,
Ellerinden öperim.
Emeklerin için ellerinden öperim.
Ayrılıkçılara verdiği yanıt
Geçerli halâ beynimizde.
Umudumuz,
akrabalığımızı da,
yurttaşlığımızı da sürdürmekte.
Esenlik ve çağdaşlık içinde.
Sevmekten geçiyor gizemi
Etnik tüm kökleri de,
eşitlik ve özgürlük zemininde.

V.Bölüm:

"Sessiz Savaş'ı okudum
Ortadoğuda Gıda Emperyalizmi'ni."
Osman Nuri Koçtürk'ten.
Töbder'de bir öğretmenim anlattı,
1954 petrol yasasının ne olduğunu.
Çarpıldım.
Politzer, Eflatun,Marx,Engels,Lenin, Stalin
Dimitrov, Mao kim varsa Enver Hoca'ya dek.
Harman yaptım dağarcığımda.
Her birinden birşeyler öğrendim.
Balzactan,Victor Hugo'dan,Gorki ve Tolstoy'dan bile.
Ulusal İnkarcı olmayışımı

"Kürt şovenizmi" ne borçluyum.
Kamçıladılar etnik benliğimi.
Kardeşlikte eşitlikti oysa
ulusal yakınlaşmanın zemini.
Enternasyonalizm,
Dünya Halklarının Kardeşliği
düşlerin en güzeliydi bence de
sınıfsız toplum,
Doğal eşitliği insanların,
yüce özlemimdir hep.
Ancak uyanırım düşlerimden,
Bir gerçek sürünür kedi gibi ayaklarıma,
Kardeşler çıkar kavgasında öldürür birbirini,
Asılı kalır saçaklarda hayallerin büyüklüğü.

VI.Bölüm:
68 Kuşağı 6.Filoyu kovalıyor,
İstanbul sokaklarında.
"Yanki Gohom" sesleri çınlıyor,
Dolmabahçe'den.
Etekleri tutuşarak kaçıyor Coniler.
Gemilerine.
Bir Devgenç doğuyor Üniversitelerden
Işıklar taşınan alanlara.
Nurhaklarda bir meşale yakıyor Sinanlar,
Kurşunlara bölüp sürüyorlar yollarda.
Kızıldere'de canlardan on bayrak,
Korkuların kahteliğinde topa tutuluyor
Mahirler, Ulaşlar, Cevahir'ler.
Sorgular 12 Mart çapulcuları,
"Neden düşman olunduğunu,
Bağımsızlığımızın düşmanlarına."
Dar ağacı kurulur ulucanlarda..
Kıyılır bir bahar şafağında
Deniz,Yusuf, Hüseyin'ime.
O gündür, bu gündür
6 Mayıs sabahı Denizler...
tekmeler her yıl
Amerikan işbirlikçilerini
En hassas yerinden.
başkaldırı ruhunun derinliklerinden.
yokedildiği sanılan bu kavga
73 lerde yeniden başladı
kaldığı yerden.
Önce kitleselleşti
Öğrenci,öğretmen,işçi,köylü.
Geçlik ve orta yaşlı.
Boykotlar,yürüyüşler,mitinkler...
Sonra dönüştü bir kördöğüşe,
Gladyonun sayesinde.
Parçalar bütün sandı kendisini,
Her grupçuk

kurtarıcı kesildi üç,beş kişiyle,
Fraksiyon çatışmaları,
Faşist,komünist,sosyal faşist, maocu,revizyonist oldu
bölünmenin adları.
Maraş, Çorum, Malatya bir çok yerde
Kitlese katliamlar,
Kana buladı şehirleri.e
Gün şaşmadan cinayetler, baskınlar.
Barikatlar kurulmuş kentler
Silahların kan kusması kardeşliğe
Sürgünler, kıyımlar,
Ve çalınan düdüğü sesi bir gece
sabaha karşı.
tanklar postallarını giyindi
tarafsızmış ve suçsuzmuş gibi
barışa adanmış savaşla
sokağı indi.
12 Eylül
Amerikanın çocuklarının başardığı
Sömürgeci darbesiydi.
Yarattıkları kaosu bulanıklığında
Balık avıydı başlayan.
Açığa almalar, sürgün,
görevinden atmalar.
Ünlü 1402 sayılı sıkı yönetim kanunu.
Suluova Mezbahaları,
Diyarbakır, Mamak Cezaevleri,
Ziverköşküden Metrise
İstanbul işkenceleri tanıktır,
İnsanlık suçunun her türlüüne.
Çete yargılamaları.
12 Eylül çocuklarının
Vatanseverlere reva gördükleri.
İş" bir oradan, bir buradan" mantığına,
"Asılacak yaştaydı" ya vardı.
Eren'in asılmasıyla.
Amerikan paşaları tutuşturdular
İntikam ateşlerini,
Bir kuşağı çarmıhlara gerdiler.
Tarihe şerefsizlikleriyle gömüldüler.

VII.Bölüm:

Saçlarımızın telleri
Titretsin sıvazlayan elleri.
Dudaklarımız sussun
cevher değeri tadında.
Bakışlarımız
söylesin zamanın hit şarkılarını.
Şarkılar özleme gönenmesin,
çarpmalarında yürek kafesinin.
Geçmiş güzelliği gençliğimizin
olgun izleri oturmuş yüzümüze,

Üzölmenin anlamı yok,
birakalım yivler paylaşsın
kurşunların hızını.
Benim bacaklarım alışkın
korsan koşmaya,
Hep kovalamalarda
idealleriyle özgürlüğü.
Hem düşleri hem günü.
Çalınan yaşamın tadı tuzu,
Aldığım nefeslerdi duraklarda.
Mutluluk neydi ki?
Kurtuluştı bazen bir geceden,
Bazen de isabet etmeyen bir mermiden.
Bir değil birkaç kez
yeniden geldim yaşamaya.
Sel önünden kapılan kütük gibi,
yar ucundan tutulmuş uçuşca.
Yorulmuşça kanatların vuruşu
son bir gayret,
Gayret ha...
tırmanmak için uçurumu.
Ganimet geliyor son demleri
yaşamımın kalanı.
Ganimet kavgadan kazançtır,
Kavgaysa miras kalandır kuşağıma,
Yarım kalmış devrim çabalarından.
Azmettiğimiz bağımsızlık yolunda.

Cihat Şerbetçioğlu

Dokunmadan Duymak Ürperişi

Konuşmadan anlamak
sessiz, sözsüz,
anlaşmak hesapsız.
Bir kere de insan olmadan!
Yalnızca yürek
yüreğinde kuruntusuz,
bir canlı düzeyinde.
Dokunmadan duymak ürperişini bedeninde
Avuç içinin terinde,
Boğazda düğümlenen seste,
gözlerinde okumak, okuyabilmek
gizemli ve kutlu herşeyi.
hüznü de, umudu da,
neşeden uçuvermek bir bakıştan diğeri. saçlarının tellerinde sulamak sevgiyi
beslemek gözelerini
doğada enginliğinde, doğada işçiliğinde.

Cihat şerbetçioğlu

Emekçi Kadın

Emekçi Kadın
Emekçi kadınlar korkularını saklar,
fabrikada makineler altına,
tarlada bükler arasına,
dairede masa gözlerine
sıkı sıkı örter, ne bulduysa örtecek.

Emekçi kadınlar sevgilerini saklar,
kaşlar gözler arasında,
sandıkta çeyiz,başında tülbent katında,
neresini bulmuşsa saklayacak.

Emekçi kadınlar bayrak açacaklar
tarlalar sokaklar alanlar gönderinde,
yıkma istedikleri,
inançlarıyla kurmak istedikleri
tüm hayalleri
dalgalandıracaklar engeller üstünde.

Ah bir kırabilselerdi zincirleri yüreklerinden,
ah bir silebilselerdi
göz bebeklerinden asırların izlerini.
Sökebilselerdi kök salmış
anaerki, amazon,
ece,hatun,ve kahraman,
devlet ana genlerini derinden,
bayraklaştıracaklardı
eşitlik, özgürlük,bağımsızlık aşkını.

Saklama artık korkularını,korkmak bize özgü,
Duygularını savun,
duygular tüm varlığıyla insana özgü,
Örtme ne olur hayallerini emekçi kadınım,
hayalsiz ilerleme,
ilerlemesiz hayat olur mu?
Sevgisiz bırakma bizi,
Sen olmadan,
aşkın olmadan dünya kurulur mu?

Cihat Şerbetçioğlu/ ANKARA

Cihat Şerbetçioğlu

Etme Bulma Dünyası

Tavukların itlafındakiler,
can verdiler horoz ötüşlerinde.
İdam imzalayanlar siyasetten,
lokmaya boğulup geberdiler.
Adil olmayanın bahçesinde
açmaz olur güller,
Çiçeklerindeki kırmızı kandandır,
dikenlere sarmıştır yeşil kokular,
kokmaz olur,
akşamlarına yıldız doğmaz
Gecenin zifirinde çözerler düğümleri.
Çıkamaz sokaklardadır kalemleri,
ağıtlar yakarlar yoksul damlarına.
gök gürültüsüyle gelir bazen,
güzelliklere yatırılmış ağıt,
gözyaşları sevgiye sarılır
sonsuz yoklukta.
Ahın yükünü boşaltır doğa,
ahı arşı tutar zulme uğrayanın.
Etme bulma dünyasıdır bu,
zulme alkış tutan eller,
zalimin pisliğine gömülürler.

Cihat Şerbetçioğlu

Gebeliği Doğuşadır

Kuşların çığlıkları tüy atar
Çayır çimen gök yüzünde.
Bulutlar yağmura yıkar toprak anayı
toprak gebedir doğuşa.
Anıtsal o ağacın gölgesi
Gökkuşağından şimdi,
dingin bir ruhun şarkısında
Nefesiyle ciğerlerimizi sarar,
Solurum Ankara'dan
çiselerde ıslanmış bir sabahı,
Şevdaya açılan genizlerden
yollarım yarım düşlerin enginliğine.
Kulaklarımda halâ
ayaklarımı sulayan derenin şırıltısı
rengarenk dökölüyor yuvasına
tonlarına ayrılarak ,
Susarak, haykırarak,
bakınarak etrafına
taşıyor ruhumun derinliğini
doğanın sancısı kıvrılarak,
kivranarak
gebedir doğuşa.

Cihat Şerbetçioğlu

Gençler Vatan Nöbetlerinde

Kırkbeşyıl önceydi yirmi yaşıım
Deniz ,Yusuf ve Hüseyin yoldaşlarım
Hıdırelleze eğlenilen günün şafağı
sabaha karşı asıldılar
Evrenin beşli çetesi tarafından.
Hayır asılmadılar,
Halktan Hakka yürüdeler üç yoldaş.
Yaktılar tam bağımsızlık meşalesini,
Çanakkale sırtlarından,
Gelibolu tabyalarından
Sel olup aktılar Dolmabahçe'de,
Altıncı filo mürettebatına.
Patladılar yirmilik top misali
Nusret mayın gemisinden
İşgale gürleyen güller güzelliğinde.
Önce kardeşleriydim yalnızca.

Bağımsızlık kavgalarının
takipçisi oldum sonra.
Onlar yaşlanmadı geçen zamanla
Dondu yaşları darağacında.
Gözlerindeki ışık,
Bacaklarındaki hız dondu.
Bir anıta bronz adımlarca.
Hayalleri ve adları yaşadı ,
Sevgi çemberinin sardığı ruhlarda.
Halkın koynunda fotoğrafları,
Dillerinde türküleri, ağıtları
Ölümsüz yolculuğa çıktılar.

Ben yarıştım yıllarla,
ufuklardaki ışıklarıyla,
Alanlara, sokaklara bıraktıkları izler,
Bayrak diktikleri gönder
Güreştikleri minder
Mitigler, yürüyüş ve işgallerle
Koşum durdum dağları
ayları ,yılları, sınıfları,
tutuşturdukları kırlardan kentlere.
Şimdi babaları oldum ben,
Akranları da dedeleri.
İsterdim ki ağabey yoldaşlarım
Yoldaş çocuklarım
çocuk geçmişlerim
Göktanrıyla buluştukları yerden
Görsünler devam ettiğini kavganın.
Bugün daha da zor kavganın şartları.
Ama yılmadık, yıkılmadık.
Dökmeye hazırız denize
Süngü süngüye
Göğüs göğüse
döğüştüğümüz düşmanı.

Amerika, Avrupa toplayıp eteklerini
topukları kışlarını döverek
kaçacak talancı inlerine.
Rahat uyuyun yoldaşlarım
Bayrağınız gençlerde artık
Dalgalanıyor İncirlik önlerinde,
bölünme tehdidindeki sınırlarda
Gençler vatan nöbetlerinde.

Cihat Şerbetçioğlu

Günaydın İstanbul

Günaydın martılar,
Günaydın deniz,
Günaydın koşuşturma telaşı,
Günaydın uykusuz insanlar,
-uyanıklar-, uçkağıtçılar,-
Sevdalar şehri İstanbul.
Sevgiler rüzgârına
Pupa yelken kanatlarda
Gökyüzünün beyaz lekelerine
Nemli sabahların sersemliği
Sıcak memleket İstanbul
Günaydın.

Cihat Şerbetçioğlu

Güneş Koydum Adını

Biliyor musun ?..
Güneş koydum adını.
Bu sabah ,
Ümutla, sevgiyle , aşkla doğdun !..
Öğlen ateşiydin,
yakıp kavurdun bedenimi!..
Denizde serinlik sararken tam
küştün mü bilmem ?..
Aceleyle kaçıp , kayboldun !
Gece ay , yıldız oldun.
Gönlüme doğup ,
derdime derman oldun !
Topraktır güneşe pişen
hamurum, çamurum ,
ruhuma üflenen sevme yeteneğim.
Su çıktığı göze bakıyor,
toprak toprağa koşuyor.
Gün salıyor ayaklarını yeryüzüne,
gecenin giyinmişliğini yırtıyor.
Düşünmüşümdür hep,
yoksa bir nedenimiz,
hedefimiz kalmamışsa evrende
biz neyiz?
İnsan çabalarıyla,
katkılarıyla yaşamın sonsuzluğuna,
birazcık anlam kazanırken.

Cihat Şerbetçioğlu

Güz Yaprakları

Baharın, taze köklerinden eser yok.
Sanki filiz atmamış,
yaprak göğermemiştik hiç.
Sanki yeni sürgünler vermemiş, sürgünlerimizde meyveye durmamıştık.
Yalan oldu şimdilerde ,
dallarımıza yürüyen sular;
ayaklarımızdaki sıcaklık,
dal uçlarımızdaki serinlik.
Dökülmekteyiz yerlerimizden,
Sarıp, morarmaktayız ,
kışa uzatıp kollarımızı,
toprağı kucaklamaktayız.
Destansılığımızın,
kalmadı direnci beyinlerimizde,
güç yok artık,
parmaklarımızda ufku gösterecek,
yumruk sıkacak ellerimizde.
Güz yaprakları uçuyor göklere,
Sararan yeşilin kızıl kahve dönüşümünde.
Konuşunca titreten suskunluğumuz, konuşmamaya yemin etmiştir artık,
İşkencelere teslim olmamışlığımız
direnmekten vazgeçmiştir dost ellere.
Dost yüreklerse acıya gömülmekte,
toprağa verilen dostlar peşinde.

Cihat Şerbetçioğlu

Hasretin türküsü

HASRETİN TÜRKÜSÜ

Hasretin türküsü,
Kahır yüklü,ağıt yüklü sevdalım.
"Allı turnalar
şeker söyler,kaymak söyler
sual eden olursa."

Bir yanda ayrılık,hasret bir yanda
"Kırılrsa araba,kalsa burada
boynu bükük,benzi soluk ya"
şeker söyler,kaymak söyler turnalar
sual eden olursa.

"Acıyı bal eyler" ozan
ağılardan süzer de
yüreğini türkülere.
Hasretin türküsü,
Yüreğinde çakır keyif,yüreğinde zomsa,
Körkütükse,
Doğurgandır kendine
Türkülerle ayaktayım diye.

Hasret,
Sigaraları çekiş,
Oflayış derinden,
Sayılı günleri
Saymaktan korkan bekleyiş
hasretlim.

Göz bebeklerimiz sılada
Gurbet içimizde,

Yavuklumuzdan erkeğimize
Kadınımızdan evimize
Burun direğimizi sızlatan tüm anılar,
Analar, ya da yavrular
Ya da,
Burcu burcu topraklar.

Hasretin türküsü,
Bir ezgi dudaklarda,
Bir ses için için,
Bir ses yas tezgahında dokunmuş.

Hasretin türküsü
Kahır yüklü, ağıt yüklü sevdalım
Allı turnalar
şeker söyler,kaymak söyler,bal söyler,
sual eden olursa.

Cihat Şerbetçioğlu

Haydi Kalk Ayağa

Zalim zulme durmuş topraklarımızda
Ellerimizi almış ellerine
Kanlı makaslar tutuşturmuş
Kestirip biçtiriyorlar,
Bizi bize,bizi kendimize.
Doğruyorlar,
Okyanusları,dağları,dereleri.

Gladyo kol geziyor
Cehalete esir düşürülmüş halkımın
Açlık yollarında.
Üç kilo hamur
Beş torba kömürle
Hayat bağışlıyorlar.

Allah'la aldatıyorlar Asya'yı
Emeviler'den devraldıkları
Ve Kur'an emri diye yutturdukları
Yalanlarıyla, safsatalarıyla.
Mızraklarının ucuna geçirdikleri
Paraları ve putlarıyla.

Karıştırıyorlar önce,
Sahte belgeler tetikliyor,
Alanlara sürüklüyor
özgürlük eşitlik umutlarının
işe ve aşı çaresizliğini.
Çaresiz sanılanlar;
Dikiliyorlar tankın topun bombaların karşısına
Bağımsızlık bayrakları sallıyor,
kana yıkanan denizler
ve bozlak ezgilerindeki ırmaklarda.

Başlar düşüyor omuzlardan
Sellerce akıyorlar tarihe inat.

Yıkılan yıkılıyor vurulup dizlerinden
kaçıyor kahpe utanç,
kirlettiği dünlerden;
Kan tazeliyor kan emiciler bu günlerine.
Tazelikleri için çürütüyorlar
ele geçirdikleri ne varsa.
Hapishaneler güneşe çeliklenir zifiri karanlıklarda.
Hapishaneler aydın evleri umutlarımızın yeşeren şafaklarında.

Kara enerji,
Arap,Türkmen,Kürt ve Fars olmuş dev borularda;
Kara enerji,
Dürzi,Şii, Sünni Nusayri
Oluk oluk akıyor sömürü çarkında.
ve sömürüye dur diyenler
canhıraş dövüşüyor emperyalist kıyımla.

kadın ve çocuklarıyla
vatan yapıyorlar yeniden çölleri,vahaları
canlarından can verip,
zalimlere de bedel ödetiyorlar
Kızıl göklerin kutlu sevmelerinde.

Kuzey Afrika bir parmak şaklatmasında
çatırıyor, fay kırıklarından
Bölünerek, ufalarak, küçülerek
Teslim oluyorlar yeni Lavrens'lere.
Lavrenslere teslim olmak yok,
Yeni zincirlere yok,
Uzatmak bileklerimizi,
Bölünenler birleşecek,birleşenler gürleşecek,
Artık bu topraklar, bu altın topraklar,
Atatürkleşecek,özgürleşecek!
Sıradakiler,
Bekliyorlar uzatmış da boyunlarını,
Bekliyorlar vermeye canlarını.

Farklı bir şey olacak umuduyla
Olanca aptal,
olanca kör,
olanca zavallılıklarıyla.

Oysa bellidir başa gelecek
Binlerce yıldır yaşana gelenden.
Farkında değil misiniz ey halkım
Kutsal ittifak oluştu yeniden.

Haçlıların şövalyeleri
Gökyüzündeler,
Haçlıların kan dökücüleri
Denizdeler, yeryüzündeler
Cennet,cehennem her yerdeler.

Bombalarıyla demokrasi getiriyorlar
Barbar saydıkları bizlere,
Gözdeleri, cariyeleri ve köleleri gördükleri
Mazlum milletlere.
Farkında değil misiniz ey halkım
Bu tören, bu kılınan cenaze namazı kimin,
Sen misin safta duran bir bak
Yoksa musalla taşında uğurlanan
Mevta sen misin?

Kalk ayağa, kendine gel
Göktürk'ün şafak ışığı
Hun'un, Selçuk'un
ve de steplerin yağız atı

Fatih'in surları döven topu
Murat'ın iktidar gürzü
Mustafa Kemal'imın dehası,ilmi ve akılı.

Kalk ayağa
Nesimi'den yüzülen deri!
Pir Sultan'ın boyun eğmeyen erleri!
Şeyh Bedrettin'den selam var,
Nazım'ın dizelerindeki isyan,
Yalın kılıç koşan adalet savaşçısı
Mehmet Akif'in bentler aşanı.
Gün akşam olmakta
Kavga sana bakmakta.

Zaman cenk vaktini vurur,
Çanakkale, Dumlupınar, Sakarya şehitleri
Kucak açmış sana,
Kanat çırpmanı bekler sarp yamaçlara
Geçit vermeni istemez düşmana.

Dünya alem bilir ki,
Sen zor günlerin kartalısın!
Haydi kalk ayağa!
Vakit zor vakit,
Vakit vatana sahip çıkma vakti.

Vatan senden vefa ister,
Özgürlükten,candan,tenden
özveri,
Uğrunda dökülecek kan bekler.
Haydi kalk ayağa,
Vakit bükülmemek, eğilmemek,
onurlu yaşamak ya da,
Ağaçlar gibi ayakta ölmek vaktidir.
Haydi kalk ayağa!

Cihat Şerbetçioğlu

Hayvanlardan Uzak Tatalım İnsanlığımızı

Öküz,
dokunulmazdır Hindistanda
Benim ülkemde kahraman.
İstiklal yolunun kağnılarında mermi taşıyan.
Köpek,
Cengizhan'ın nökerlerinden bir arkasında
cengaver doğuşçüler;
konar göçerlerde oba bekçisi,
Çobanın can dostu,
Dağlarda sürülerin çekip çevireni.
Dişi kurt,
Romus ve Romulusu emziren ana
Roma'da;
Bozkurt Erkenekon'da
Çıkış yolu gösterendir ulusuma.
Alçak boylu atlardır
Atalarımızı muzaffer kılan.
Anadoluya taşıyan.
Eşek demeyin kimseye,
Eşek bir kuşağın semersiz hali
Bir başka kuşağın kolansızıdır.
Ama yalansızıdır, dolansızıdır.
Çakal yüce gönüllüdür bizden
zarar vermez ihtiyacından fazlasına.
Yalancı kederi anlatırız ya
Timsah Gözyaşları diye...
diş kovuklarında timsahın
yüzlerce kuş beslenir.
Hani" kuş beyinlidir" bazılarımız,
Kuşlar, nesillerden nesillere
Göç yollarını öğrenir,
Binlerce kilometrede konaklayacakları
Tek tek ağaçları, direkleri,
dinlenecekleri dereleri öğretirler yavrularına.
Hiçbir uçuşlarında bozmazlar kuralları.
Kıskanmayı,aşkı, yas tutmayı hayvanlar,
Bizden öğrenmediler iyi ki,
düşünsenize bize benzediklerini bir.
Balık hafızalı olan biziz ,balıklar değil.
Zulme yetiyor aklımız da gücümüz de.
Zalimliğimizin gölgesinde
kendimizden geçerek,
kusursuz, suçsuz,sözsüz hayvanları seçerek,
küfrediyoruz birbirimize,
onların adını kullanarak.
Dayı dayı,
Kutsuyoruz,
kaba insansı dünyayı.
Gölge etmeyelim yeter,
Yeter ki,
Hayvanlardan uzak tatalım insanlığımızı.

Cihat Şerbetçioğlu

Her Bitiş

Her bitiş 'başlangıçtır aynı zamanda,
Günün geceye,
Güneşin aya koşusu
Tersine de varış değil mi?
Toprağın yaşadığı can
Canın toprağa gidişi değil mi
Eriyişi, çözülüşü kendinde?
Neyi aradığımızı bilmeden
Çoğunlukla
"Derya içre balık gibiyiz."
Bir oltada son buluyor hedeflerimiz,
Bir tavada kızarıyoruz nihayet,
Gözleri kapalı geldiğimiz dünyadan,
gidiyoruz gözlerimiz açık.

Cihat Şerbetçioğlu

Her Zaman Çiy Düşmez Ya Düşlerimize

Mutluğu ararken
sularız
hüzün tarlalarını.
O sular ki kendini beslemez,
Susuz kalmıştır tüm akıp gittiklerine.

Her zaman çiy düşmez ya düşlerimize.
Şubat cemresi düştü bu kez,
Havaya, suya.
Derman oldu tutmayan dize,
Yürekteki sızıya.

Zalim olur elbette yöneten,
Cahilliğin denizinde kulaç atmaktaysak,
susmaktaysak haykırmak gerekirken
doğruları,
Beceremiyorsak ,yanlıslara karşı durmayı ,
Hayır diyemiyorsak, haksızlıklara, zalime,
Zalim olur elbet!
kendilerini yönetmekten aciz,
Şeyh, politikacı, ve mafyadan mürekkep
alçak,şerefsiz serkeşler!

Mutluluğu kovalarken,
ıskalarız çoğu kez,
avucumuzdaki
mahzun ve mazlum sıcaklığı.
O sıcaklık ki
beslemezken küllenen ocağımı,
Isıtır yüzyıldır,
zifiri karanlıklardan
devraldığımız karakışı.

Alçak boylu otların,
demir eritenlerin,
küheylanlar ülkesinden,
biz ki,
Asyalaşan ırmaklarda
köpük köpük dağlaşan,
seyrek sakallarımız,
uzun saçlarımız,
ve yassı yüzlerimizle
çivi deliciliğinde
kök salmışız
Anadolu topraklarına.
Zor sökersiniz ,
Yedibin yılın izlerini.

Her zaman çiy düşmez ya düşlerimize.
Şubat cemresi düştü bu kez,
Havaya, suya.
Çiçeklere durdu tüm ağaçlar,

Sular yürüdü damarlarına
Bahar kucaklıyor tüm ÷lkemi.

Cihat Şerbetçioğlu

Hiçe Taşlama

Bir haber verin çobana
Ağıla koysun da koyunlarını
Akıl versin işkembe-i kübradan
bağırsaklarımızdaki hazmedilenlere
bir anlatsın hele yolculuğumuzu makosenlerden takunyalara.

Söyleyin o hiçe
-hiç kendisini tanrı sanır-
çatmasın komşu delisine
göz dikip de kümestekilere
folluk, bolluk, çulluk.
Güvenip de "eloğlundan piçe!"
O piçtir,
İşler, zamanı gelince
"Sütünün hükmünü"
Sen orta yerde kalırsın
"Hiçoğlu hiçliğine."

Cihat Şerbetçioğlu

Huzur Bulutlarını Sağıncaya Kadar

Huzur içinde gel gökyüzü
Güneşin yükledikleri ağır.
Dinginlik istiyor alaca karanlık,
Cehennemi uzaklaştırdım
yamaçların arkasına,
Cenneti yaratıncaya,
Huzur bulutlarını sağıncaya kadar.
Ufka dalmışım bakışlar boyu
Çarpışıp duruyor iyiyle kötü
çirkinle güzel.
Saklanmış gök kıvramlarına
Çekmişler silahlarını.
Huzur yükle gecenin sessiz prensesi,
sarkaç gibi sal yeryüzüne yıldızları.
Yüreğim baş koyacak ,
yastık ışıklara,
savmaya acısını yitirdiği günden.
Kapat göz kapaklarım indir perdelerini,
Artık düşlerinde rahatla,
Sabah yağacak yoksa üstüne
Gecenin dinderemediği gözlerine.

Cihat Şerbetçioğlu

İskalamak

İskalamak yaşamayı seninle
-kötü-
ne kadar kötü de olsa
yaşamak zamanı.

Bulut tadında buğusu
güneşe ekilen tohumların
her sürgünde
patlayan çiçek
ve yeşil ötüşlerdeki böcekte.

iç çekişlerimin ufukları
mor kızılıklara ıslanır,
yanı başındayken damarlarımdaki isyanın.
İskalamak seninle gülmeyi,
hatta ağlamayı,
-fena-
ne kadar zamansız da olsa
kanat çırpınışları
mutluluk rüzgarının.

Çiğ düşer düşlerimin sabahına
akşamlarımın siyah sensizliğinden
vadilerin ıssız haykırışlarında.
imkansızlar kötü,
hem de çok,çok kötü.
ayrılığı ve hasretiyle,
kederin ve kavuşmanın sevişmesiyle
iskalamak yaşamayı seninle
çaresiz evrenlerde.

Cihat Şerbetçioğlu

İsimsizlik Adına

İsimsizliğe adadım,
adımın her sesini.
sessiz, ızsız göçüp gitsinler
milyarlarca insanın hayaletleri arasından.
Hangi hücrede kalırsa genlerim,
hangi çekirdeğinde canlılığın?
İsimsizlik derindir , sesler ölümsüz.
sesler yaşayacak ,
evrenin gök kubbesinde,
asılı fenerler gibi;
Bilmem kaçınıc nesilden torunumla söyleşeceğiz milyon yıllar ötesinde.
Her can ölümsüz,
Her can yaşayacak bir cevherde
kinetik olmazsa potansiyel.
İsimsizlik adına yaşadım,
biliyordum isimlerin anlamsızlığını.
İsim bir öykü,
İsim bir kimlik,
Battal Gazi, Ulubatlı Hasan olur bazen,
Mete Han olur, Deli Dumrul kesilir,
kimlik, bir nokta bile değil evrende,
bir damla su bile değil.
Avunuruz, avuturuz kendimizi
bilerek, isteyerek.
Kimlik kavgamız Anibaldır,
Spartaküstür bazen,
kimliksizliktir kölelik,
Özgürlük dediğın ölüme gülebilmek,
isimsizliğe gülerek gidebilmektir,
doğada kalacağını görebilmektir

Cihat Şerbetçioğlu

İstediğimiz

Biz erkek takımı,
istediğimiz şuyse eğer:
İyi bir binek,
doğuran, süt veren inek!
yiyip, içip, geçiren,
yan gelip yatarak kış deviren
temizlikçi, aşçı
cahil, softa bir ucube,
"sırtından sopa, karnından sığa"
eksilmesin se dileğimiz;
Tam vaktidir cumhuriyet yıkmanın.
Alın kazmayı küreği,
vurun belinin ortasına.
Yaralı bir kuş misali
yatar boylu boyunca
tüm özgürlüklerimiz
hazır, musalla taşında.

Yok bu değil istediğimiz.
Eş isteriz yanımızda diyorsanız,
insan mı insan,
kadın mı kadın,
canın mı canın, kanın.
Anan, bacın, yarin, karın!
O zaman kolları sıvayın.
Çalın kapıları,
Uyandırın uykudakileri!
"Atı alan Üsküdar'ı geçmek üzeredir."
CUMHURİYET de elimizden kaçmak.
Tutun var gücünüzle
Atatürk'ün emanetini!
Emanete hıyanet
Şerefsizlere göredir!

Cihat Şerbetçioğlu

Kadinsız Dünya

Kadını yitirmek mi derdiniz,
İnanın birşey olmaz ona.
Budayın haklarını,
Çalıştırmayın,
Seçmeyin, seçtirmeyin ,
Göstermeyin gün yüzü,
Örtün kendi sapkınlığınızla
hapsedin duvarlar arasına,
Sokağa çıkarmayın.
Güldürmeyin, sevindirmeyin,
yaşatmayın yani
Silin hayattan.
Bakalım kalacak mı geriye birşey?
Kadını kaybetmek erkeği kaybetmektir.
Kaybetmektir dünyayı.
Korkma kadının erkeğin düşünsün ,
Erkeğin telaşlansın
Senden bir tepki gelmiyorsa.
Sen çıkmıyorsan alanlara
Oralarda meydan yoktur.
"İnsan olan kadındır
biz insanoğluyuz" derdi Neşet Usta
Sen yürümüyorsan elinde bayrak,
Sen yoksan işgallerde, grevlerde
O topraklar çoktan kurumuştur.
Ortada insan yoktur.
Susuzdur tüm kaynaklar,
Doğurulacak yaşam,
Doğrulacak bel kalmamıştır.
Orada tat, tuz kalmamıştır,
Kadının olmadığı yerde
Kadından önce,
Erkeklik te,
erkek te kalmamıştır.

Cihat Şerbetçioğlu

Kahve İyi Gelir

Kahve içilir kimi insanla.
Uzundur yolu.
Yemenden gelir.
Kıymeti bundan.
Kahveler kaynayıncaya kadar
Rakılar dağıtılır ,mezeler dizilir,
Sakiye mey süzdürülür
Şarkıların, güzelim şarkıların,
Çözdürülür dili sarhoşluğa.
Mahmur bakışlarda
Hilesiz,hesapsızdır aşk.
Kahve sevişmelerin noktasıdır,
İçilmez onun için herkesle.

Hayat çay içilecek insanlarla dolu.
Günübirlik, geçici
İzi nefesi olmayan yüzlerden
alınan yaralar,
Şaklatır acımasız kırbacını,
yüreklerimizde kabuk bağlar.

Yaralara kahve iyi gelir.
Kahve dostlarla içilir.

Cihat Şerbetçioğlu

Kanatlar Taşır Mı Düşlerimi

Sigaramı tütürmüşüm
güvercin kanatlarında.
Kanatlar taşır mı düşlerimi?
Kırılıp kalır mı sabah yolunda.
Duman grisi buğular.
sarı cibinliklerini gecenin,
giysilerini soyunurken yıldızlar,
günden sarkan kokuların tuvalinde,
yükler nemli bulutları.
Yağmur taneleri yıkar yüzümü
Ciğerlerdedir açık yakamdan giren
arı , soğuk tertemiz nefesler.
Lokantalar anason kapaklarını açmıştır,
yorgunlukları almaya
gömleklerini giyinmiştir artık pencereler
mutluluklar taşmasın diye sokaklara.
Acılar gizlesin ağrılarını
yemek kaynasın artık yoksul ocaklarda
doysun insanlar
sıyrılıp hırsın korkunç yarışından.
Vakit ilerlemiştir diye
Gece çökmesin yüreklere
vicdansızlığın suskun ilgisizliği
çalmasın güzellikleri.
Mutluluğun her rengi güzel,
Her insana güzellik yakışır,
Çirkinleştirmesinler dünyayı.

Cihat Şerbetçioğlu

Kardelen Mehmetçik Afrinde

Şehitlerin sessiz sözleri,
dünyayı sarsıyorken,
kalanlarına şeref,
kan bedelinde okul,
vatan sevgisi çizdiler.
çizdikleri oyuklar
öylesine derindi ki
bütün işbirlikçiler,
roketatarlarıyla, toplarıyla, tanklarıyla
Mehmetçik'in çukuruna gömüldüler.

Kardelen Mehmetçik Afrin'de.
Ayaz karanlığın zifirinde
hançer sapladı Amerkanın hayallerine
ilk direnişti kardelenler.
Tanrılığa soyunan emperyalizme
baş kaldıran,
Canını ortaya koyanlar
kınalıydı yoksul evlerin .
O evler ki
ev demeye bin tanık ister,
çorak damlar, kerpiç duvar ,
ığreti kapılar,
bir şehitle ,
göndere çekilip ,göklere yükselirler.

Mehmetçik erdi,erbaştı,subaydı
Mehmetçik sevgiydi,coşkuydu,
Yunusca yüzü yerde
Pir Sultan gibi başı dimdikti.
Düşmanına korku,
Dostuna koca bir evren,
sıcacık kucaktı,
kucağını , tüm insanlığa açacaktı.

Cihat Şerbetçioğlu

Kardeştiler

Anadan babadan bir,
kardeştiler.
Döğüşe, sevişe, kalkıp düşe,
büyüdüler.
Paylaşmayı öğrendiler ,
bölüştüler,
acı ortaklığını ağlamaya bölüp,
sevinci çarpımlarda gülüştüler.
Sonra el kızları girdi koyunlarına,
karakoyun oyunlarına bulaştılar.
Eşler elti gemisi,
Kardeşler kayınkardeşler oldu ,
birer görümce, börölce.
Sel aldı ana karnının sıcaklığını,
baba ocağının aşını, alazını.
incir ektiler bahçesine,
Mum diktiler üstüne,
El gemisi yürüdü,
Elti gemisinde boğuldu gözümün çiçekleri.
Şimdi yalnızlık harmanında,
öğütölmek için değirmendeler.
Un olup ekmeğe,
ekilmedikleri toprakta yeşerecekler.

Cihat Şerbetçioğlu

Kendine Gel

Kendine Gel
Yaşamın niçin solundasın,
seçimin nedendi,
katettiğin yoldaki dikenlere,
engellere neden katlandın?
Yaşamın süresince taşıdığın riskler,
ölüm, mapusluk
ezilenden yana, zalime karşı olma,
sömürgeciliğe başkaldırı,
emperyalizmle savaş değil miydi
damga vuran karakterine?
Sorgula kendini,
Aynı çizgide mi attığın kulaçlar,
hangi akıntıya kürek çekiyorsun?
Savaşın haklısı haksızı yok mu?
Barış, barış, barış derken
kutsama yapmıyor musun
emperyalist paylaşıma,
karşı çıkmıyor musun vatan savaşına?
Bilerek yapıyorsan ihanettesin,
değilse uykudasın kardeşim.
Kendine gel,
kendine gel aydın geçinen,
karanlığın zifirindeki davranış,
düşmanca tavır.
Vatansız solcu olmaz.
Vatana sahip ol, vatansever ol.

Cihat Şerbetçioğlu

Kesişmedi

Ben neyi kaçırdığımı biliyorum,
Duyduğum acı şanssızlığıma.
Hayat kırıkları kesişmedi
uygun zamanda.
Avundum bulduğumla,
yetindim,
hiç tanımamaktansa seni,
Böylesi de yeterdi.
Kentlerimiz
Gökkubbelerimiz farklıydı.
Okullarımız,yollarımız,
Suyumuz,havamız,topraklarımız
çizgi dışındaydı.
Mevsimler uzaktı bize
Sıradağlar örmüşlerdi önümüze.
Kesişmedi yollarımız.

Cihat Şerbetçioğlu

Kırıkkale Kül Altında

Bir karabasan çöktü üstüne kentimin,
Abandılar yerel gericilikle kucaklaşıp,
barikatlar kurdular aydınlanan çocuklara.
Tarikat ,ticaret,mafya kolkola
işçi mevzilerinin alın terini
günlük dertlere gömdüler .
Sarık giydirdiler kafasına umutların,
alındı ellerinden bir bir insanlık
seslerini örslerde dövdüler,
çeliği demire çevirdiler.
Okumuş ihaneti sardı burçlarını,
taassup gölgeleri düştü diplerine
beyaz bayrak çektiler ,yobaz köhnemişliğe.
Memleketim Kırıkkale'm, Cumhuriyet eseri,
Atatürk'ümün kurduğu şehir.
Ayaz kokulu gençlik kaygılarımızın
aşklarımızın, acılarımızın buğusundan
İçimi acıtan çöküşünde,
Vahabi şeriatçıların mundar elleri,
ne varsa güzellik adına,
cehaletleriyle kirlettiler.
Kırıkkale kül altında,
patlayan mermiler, tapalar ve atıklardan.
Hurafeler, fitneler kaplamış gökyüzünü
zifiri geceler çökmüş güneş üstüne;
Saklandı alınlarımızda taşıdığımız ışık,
eğitimin takıldı ayakları karanlığa.
Şairin dediği,
"Güzel insanlar, beyaz atlarına bindiler,
Aydınlıklarını da alıp ,çekip gittiler."

Boşuna heveslenmeyin yobazlar,
Ellerinizi ovuşturmayın sevinip te.
Henüz söylenmedik sözümüz
Bükülmedik bileklerimiz var.
Unutmayın,
Tarihin tekerleği
Hendeğe düşer, çamura saplanır ama,
Yürümez geriye,
dönen çarklar gidecektir ,
ileriye, ileriye!
Mayasında çağdaşlık var Kırıkkale'min
Karanlığı yenecek güneşin peşindekiler.
Onların aydınlanma devriminde doğdular,
Onlar güneşi içmekteler.

Cihat Şerbetçioğlu

Kızma Öğrencim

Kızma öğrencim,
hiç kızma bana.
Reçete sunmadım diye sana.
Ben anlamam için yöntem verdim,
balık avı için olta önerdim,
zalimi yenmen için
"kendi aklına güvenmeni."
Ne yapabilirim,
araştırmamışsan yaşamı,
verdikleriyle yetinmişsen,
zulme boyun eğmiş,
öğretmediğimi söylediğin şeyleri
görmemek için yummuşsan gözlerini.
Beynine burguyla delip akıtsaydım eğer,
kodeste ziyaretime de gelmez,
hiç sorgulamaz, bana küfrediyor olurdun.
Senin beynine, aklına güvendim.
Hala da güvenmekteyim.
Bir umudum var, o da sensin.
Umudumu besle,
yitirmeyeyim onu.
Umutsuzluk yaşarken ölmektir.

Cihat Şerbetçioğlu

Kor Kızılı Sevdalar

Ufka gülümser
kor kızılı sevdalar
ufka caka satar
yaz, kış,
Şeytan Sofrası çamurundan.

Nihavend bir şarkıya
güneş giyinmiş bulutlar,
El sallayarak sarar
günün türküsünü,
ve gözlerimizdeki telaş,
kivrılan patikaların
Buruk hüznüyle,
büker boynunu.

Gitti gidenler,
dönüşü yok hiç birinin.
Ne telaş, ne kaygılarımız,
boşuna kurcalar özlemlerimizi,
İçilmemiş kurma rakılar,
Tadılmamış aşklar tadında.
Faydası yok takılmanın geçmişe.
Bu ana bakalım canım ,
yaşadıklarım,yaşayamadıklarım.
"Eldeki kuş
İyiymis derler ,daldakinden."
Geride kalan dış kamaştırıyor yalnızca ,
Sen kalana bak.
Esas olan var olandır.
Esas olan yaşanandır,
Paylaşılandır.

Paylaştık işte" yârin yanağından gayrisini."
Sevgimiz canlılaradır
Dağa,tasa,
Ota, böceğedir.
Gökyüzü ve yeryüzünedir.
Vatanımızadır yani ,
Vatanımıza kan verenedir, can verenedir.
Bu cennet yurdun her karışına,
Aşkla
Gönül verendir! Kendini verendir!

Cihat Şerbetçioğlu

Kor, Kül ve Duman Aşk

Mutluluklar
ve aşk dolu akşamlar.
Akşamlaşan bakışlar,
Bakışların ay ışığında gecelemeşi,
Eteklere tutunan buseler
Buselerin yüreklere düşen
ve üşüyen ateşi.
Kor, kül ve duman aşk...

Hüzünler
ve yasa girmiş titreyişleri
söylenememiş sözlerin.
Yutkunan , her boğumda bir daha,
bir daha hıçkırıklara takılan
anlamı ağır susuşlar.
ve suskunluğun kulakları çınlatan
çılgın çocukları sevdiğim,
kan, ter ve çaresiz bir an ,aşk...

Umutlar,
taze filizlerde uzamış yaşam.
Yaşamın sır sanılan bilinenleri,
Bildiklerimizin işe yaramazlığı
yalap çalap,
kırık dökük yaşadıklarımız.
ateşin sabrı, sabrın ateşi aşk...

Cihat Şerbetçioğlu

Korkular Biter Bir Gün

Öyle düşündüm de birgün,
ne çok tanıdık u  urlam   m öbür yana.
Canımdan, kanımdan,
Çevremden, bir yanımdan.

Ahde vefa sanm    m
musalla ta   önünde
erki  , hatun ki   için
duaya durmayı,
sonra da omuzlayıp tabutu
ikiye iki bir çukurun koytanına
mevta yatırmayı.

Geç kardeşim kendini kandırmayı,
    n aslı,
korkularını saklıyordun o derinliğı.
Korkular biter sanıyordun
bir derinliğı g m n e.
Parça parça
Ömrünü defnediyordun oysa.

Bir gün bedeninden kalan ne varsa
aynı kovu  a koyacaklar,
bir tahtaya önce adın,
sonra doğum, ölüm yılların...

Boş ver bu töreni,
herkes gitti,
gidiyor,
gidecek...
Şu ya da bu şekilde defnedilecek,
korkular nasılsa bitecek.
Var mı bıraktığın güzellikler geride,
Sen ona bak.
Geriye bırakt  lar nda sevgin,
eme  n varsa
adın sürecek,
adın ölmeyecek.

Cihat Şerbetçioğlu

Köy Çocuklarına

Önlükler tezeksi kokar,
yaylamsı kokar,
kınak bulaşmıştır.
Odun eylerken
kolunu bir budak yırtmıştır,
yosun tutmuştur
şuluklanmaya yaslanılan bir kayadan.
Önlükler tütünsü kokar,
tütünsü sararır
demet yapar
yaşanmamış çocuklukların gömüldüğü
tahta sarnıçlarda
çuvaldızlarla kaleme titreyen eller.
Manilere girmiş nikotin,
ciğerlere, derilere işlemiş
defter kitap olmaya.
Çocukların selamlayan seslerinde
sevginin sıcaklığını,
sımsıcaklığını duyarsınız kulaklarınızda.
Bir o kadar da soğuk,
hem de buz gibi
yoksulluğun ayak seslerini şakaklarınızda.
Beliklerin, sararan yüzlerin nah ortasında
incilerce parlayan gözlerin
umut ışıkları güler yüzünüze.
Işıklar pırıl pırıldır
'ana sütünce ak, ana sütünce berrak'
bir altın yüreğin el değmemiş umudunda.
Susuzdurlar, açtırlar ellerindeki hünere,
hamur gibi dökülürler önüne,
şekil veresin diye.
Öğretmeniniz de çocuklarım
uzak değil size
uçarken kanat
yürürken ayak olmak,
görmeyene göz, işitmeyene kulak
şevda dolu yüreği size açık kucak kucak.
Öğretmeniniz
prangalı mahkum başınıza,
güneşi avuçlarınıza, gözlerinizi yüreğine taşır.
Korkusu, kaygısı, sevincisiniz,
Dünyalar onun olur
başarı haberinizi
ona armağan ederseniz.

Cihat Şerbetçioğlu

Leyladan Kalan

Leyladan Kalan
Haklısın yerden göğ.
görüntüye bakmaz sevgi.
"Gönül,düşerse kediye,
benzermiş duduya." canım.
Sevmek yürek işidir.
Yürekli kişidir seven.
Harp malulu sayılır yenik düşen.
bu kavgaysa eğer
zafer yoktur,
yenilmektir esas olan.
Kutlu sevdalardır
Mecnun'a Leyladan kalan,
Leyla'ysa hoş bir masal dünyaya.

Cihat Şerbetçioğlu

Mavisine Üşürüm Ege'nin

Yüreğimin güz çarpmalarında
taşırken yüzyıldır
Yitirdiğimiz adaların kırmızı acısını,
Girit, Midilli ve diğerleri.

Piri Reis'in yelkenlerini şişiren rüzgâr,
Barboros kadırgalarından
çekilen küreklerin sesleri
Akdenizi Göl yapan bahriyelimin
köpüklerde kalan yakamoz izleri,
18 Mart Çanakkale Zaferinden
Nusrat mayın gemisi,
şarkı söyler hala bana,
karşı geçen sarhoş gecelerinden.

Mavisine üşürüm Ege'min
Sıcağı ısıtmaz artık ellerimi.
Ellerim de, yüreğim de
buz tutmuş zemheri yüzüdü artık
balıklarım özgür kalıncaya,
Fener ışıkları
kayıklarına vuruncaya kadar.
Onyedi ada, saysız kayalıklar,
Kulaklarımda tınları, içimde sızısı,
vakitsiz bitmiş bir aşk,
aşkın bükülmüş boynu,
ucu yanmış mektuplarda
saklanmış gül kuruları,
yeniler ızdırabın hançeresini
bozlaklarda, hoyratlarda.
Bir hüznün salınır bu geçede,
Bir hıçkırık boğar tan yerimi.

Kara mizahını yaşıyorum tarihin.
Patlayan mantar tabancası yokken
Kaybetmek adalarımızı(!)
Anlıyanınız var mı niyedir?
Bilmediğimiz hangi savaşta
Yenildi ordularımız?
Ne zaman teslim olduk
iflas etmiş düşmana?

Bir yandan anayasa dayatılır
Türk milletine,
parçalamak için,
Bir yandan yağmalanır
kabotajından, fir hattına.
Bileylemiş de dışlerini,
Leş kargaları bekler sınırlarımı.
Kıbrıs sularından petrol yataklarına
Mavi vatanımın tüm koylarını,
Hangi parça payıma düşer diye?

Ağlarım için için,
bedelsiz kaybettiklerime.
Kaybettiren bendeme.
Benden görünen ihanete,haine.

Mavisine üşürüm Ege'min
Sıcağı ısıtmaz artık ellerimi.
Ellerim de, yüreğim de
buz tutmuş zemheri yüzüdür artık
balıklarım özgür kalıncaya,
Fener ışıklarının yalımı
vuruncaya kadar kayıklarına.

Cihat Şerbetçioğlu

Mazimiz

Mazimizin izleri derin,
nadasa sürdüler sevdiğim,
Ne ektiler bilmem toprak anaya
Biçtiler gökken ömrümüzü.
Ülkemizin dalı, budağıydık.
tükenmedik kırılmayla ; teslim olmadık,
şuikastlara, sabotajlara.
İdamlara , kurşunlara eğmedik boynumuzu,
can vermişsek de hayatlarımızın baharında.
Kırağı çalmaz bir milletiz biz,
Avrupa , Amerika dünkü çocuk, Türklüğün dünyasında.
Atasıyız bu topraklardaki Truva ve Sümerlerin.
Istıraplı ,yorucu ve kahraman yürüyüşlerimiz
tomurcuklardan yaprağa, çiçeğe
yükseldi damarlarda.
Damar çatlattık çoğu kez
Yer edindik, yurt edindik .
Terketmedik emanetimizdeki mevzileri.
Kazma kürek, saban pulluk,
boş yere oyarlar altını geçmişin
mazimizin izleri derin.
Silemezsiniz bizleri bilin!
Yedibin yıl en az,
Hem yaşayanları, hem fosilleriyiz
Batı Asyanın;
hoyratlarıyız,
Boz toprakların, kızıl suların,Torosların
Karadeniz, Akdeniz sularındaki tuz
bize tatlanır ırmaklarımızda.
Tarihimiz yazgı değil,
devletin babasıyız Eflatun'dan önce
kan ter yarattık onu,
Aile,boy ve soylardan.
Kibele ananın ak sütlü
Ak memelerin ,tok çocukları
Direkleriyiz tarihi gökkubbenin.
Mazimizin izleri derin.
Silemezsiniz milletimizi bilin!

Cihat Şerbetçioğlu

Moda Burnunda

Deniz mavi eser Moda burnunda,
Isıtır tenimde gül yapraklarını.
Ferhat'ın sevda nöbeti bende
kayalıklardan akıtır göz yaşlarını
İmgelerim üşür aşk ateşine,
kül duman izler , sarar gözlerimi.
Şarkılarda
Sessizliğin tüm öfkesi,
Notalara basmıyor parmaklar ,
Nazlanır ısıklara saklı aşklar
başlar yakarısı ezgilerle
Saç beliklerinden kurulu merdivende.
Kör güneş açar düğümlerini
Kız Kulesinde köpürür beyaz dalga,
Yürekten teslim oluş
diz çökmüş yar önünde.
El ele tutuşur kırk yıl baş koymamız.
Sirenleri sağır eder bir isyandır
meydan okur dünyaya.

Cihat Şerbetçioğlu

Onikiden Vurmak

On ikiden defalarca vuruyorsun.
Karavana sanıyorlar.
Kurşun deliği tek ya...
Kurşunluyorsun köhnemiş ne varsa,
Tüm çürümüşler salıyor kokusunu,
Seni bayatlamış buluyorlar.
Amerika Atilla'ya karşı'ymış (!)
Karşıdır tabii,
Roma da karşıdır,
İngiltere ,Fransa da.
Hollanda ve Almanya da karşıdır.
Karşı olmazlar mı,
Atilla Türk demektir.
Atilla'nın torunlarıyız ya...
Yağmacı batı bize böyle bakar,
Barbar sayar,
Sömürgeciliğin çapulcuları,
Milat Öncesi kuyruk acılarını
Sızlar bulur,
Bizde görür de Atilla'yı.
On ikiden defalarca vuruyorsun.
Karavana sanıyorlar.
Kurşun deliği tek ya...
Kurşunluyorsun köhnemiş ne varsa,
Tüm çürümüşler salıyor kokusunu,
Seni bayatlamış buluyorlar.

Cihat Şerbetçioğlu

Öğretmen İzi

Kara haberi
ulaştırdı gazeteler.
Alkanlar içinde resmin
Gözlüğün düşmüş
Bezenmiş kızılığa
Ağaran saçların.
Gönderdeki bayrakça
Dalga dalga.
Kaldırıma yayılmış kitapların,
notların,
filendeki sebze ve ekmeklerin.
Kucaklarca toprağı
Kıvrılıvermişsin
caddenin kenarında.
avucunda kalemin kırılmış
"pusu kurulmuş, sırtından vurulmuş"
diyordu manşetler.

Seni yutan
demir ve beton yığınları,
sevginin kurumuş çeşmesi...
susuzluğun kavurduğu yürekler
öğretmenim.

Defneler,
Güvercin
ve zeytin dalları...
gülmeyi unutmuş yüzler,
umudumuza kurşun sıkan
korkunç eller,
seni düşlerin için öldürdüler.
Kasım-1982

Cihat Şerbetçioğlu

Ölmek

Ayrılmak,
Bir başka yere gitmektir.
Ölmek değil.
Yeni bir denize yelken açmaktır.
kulaç atmaktır yeni sulara.
Çevre, insan, doğa,
Her türlü güzele, güzelliğe,
belki yurt kurmaktır taze baharlarda.

Ayrılmak,
Bir başka yere gitmektir.
Ölmek değil.
Belki terk etmektir köhnemişi,
kabuğundan çıkmaktır.
Ana rahmini zorlamaktır,
Hayata tutunmak,
Yeniye başlamaktır,
Yeniye başlatmaktır .
Ölümden doğmaktır,
Merhaba hayat, merhaba insanlık.

Cihat Şerbetçioğlu

Ölümden Sonra Sevilen Şair

Ölümden Sonra Sevilen Şair

Beni de seveceksiniz bir gün,
şiiirlerimi okuyacaksınız ezberden.
Güzel okuyana denk gelerseniz,
dinleyeceksiniz kendinizden geçerek.
İç geçirecek,
"vayyyyyy be" çekeceksiniz.
Birileri anlata anlata bitiremeyecek
yaşam öykümü,
kimbilir ne muhabbetler üretecekler
şiiir söyleşilerimiz üzerine.
"Gerçek bu değilken,
dinlemeye dayanamaz
ve hiç okumamışken..."
Asıl okuyucularımdan utanmadan,
hem de hiç kızarmadan.

Tümü "şair" olup,
hiç şiiir okumayan insanım benim...
Nazım'dan sonra şiiir yazılamayacağını,
Necip Fazıl'ın üstüne şair gelmeyeceğini,
söyleme diklenmişliğindeki,
ilerici, muhafazakâr, şucu, bucu bilmişlerim,
direnişlerde alanları ayağa kaldırmaya
"güneşi içmeye" kalkan,
kalabalıkları coşturmaya şiiire sığınan,
şaire de şiiire de burun kıvrıp , kış dönen
şiiir sevenlerim benim...
Madem küçük görüyorsun şiiiri,
İşine geldiğinde tapınıp ,
hesap tutmadığında
bıyık altından
ağız dolusu coşmayacaksın.
Bir avuç seçkincim,
kast kulum,
"tekelci, anti tekelistim" benim...

Bir gün benim şiiirlerimi de
beni de çok seveceksiniz...
Batsın o iki yüzlü sevgi,
yerin dibine girsin.
gömdünüz hayattayken,
görmezden geldiniz şiiirimi,
Şimdiyse öldük nasıl olsa,
kalkıp içinizi vuramam yüzünüze.
Kızmayın ama balbal dikici çiçekçilerim,
seversiniz artık sınırsız,
engin ve ölümsüz sevginizle

yüreğimize,
bir ölünün
"kıymeti kendinden menkul" dizelerini.

Cihat Şerbetçioğlu

Özgür Kalsın Hayallerim

Uykuları izne çıkardım
Nicedir.
Bölüyorsun gecemi derinden
bam telinden,
ince yerinden düşlerimin.
Sensizlikte rahattı yastığım,
şimdi yorgun
çevrilip durmaktan.
"var git düş perim,
Özgür kalsın hayallerim.
Uğrama sabahıma ,
doğacak batacak günlerin
gözlerimdeki hesapta
Uykuları var.

Cihat Şerbetçioğlu

Peşkeş Çekme Üzerine

Satıldı kulaklarımız,
işitilmez köşelere veda ettik.
mahremini tutuşturdular ülkemin,
hoyrat ellere.
Parselleyip dağıttılar cennet bahçelerimi,
boğazı, yalıları,koy ve sahilleri.
Etimiz doğrandı balıklara, kömür karası bahtım
toprağa gömüldü Zonguldak'tan Soma'ya.
Tekeli peşkeş çektiler rakısıyla, tütünüyle,
bütünüyle yağmalandı balyalardaki emek.
şekere diktiler gözlerini.
Şeker vatan demek.
Çimento,çelik,mensucat,kağıt ne varsa,
Vatan: Üretilen emek.
Vatan toptan sevilir, günahı ve sevabıyla.
Çam yeşili gözlerinden, mavi derinliklerinden,
bengisu gözelerinden
İnsanlarından
alimi ve cahiliyle
Çirkinlikleri ve güzellikleriyle sevilir.
Parçalanmaz sevgiler, eşit dağıtılır kurda,kuşa.
Kutlu savaşımlara tütüreceksen çubuğunu,
emperyalizmin başına sıkılır kurşun,
halkının ayağına değil.
Cephe açacaksın haklı,gururlu kavgalara,
el altından sevmelere koşmayacaksın.
Ya saçlarından yakalayıp saracaksın,
Ya da boğazını sıkacaksın.
Bir taraftan kahramanlara yol verip,
bir taraftan hastanesini hapisaneye,
okulunu villaya çevirmeyeceksin.
Sana söylüyorum karanlık el,
yakaladığımda kıracağım bileğini,
deşeceğim işbirlikçi yüreğini.
Sanma ki bu yağma,kalacak yanına.
Sanma ki çapulun ganimetini
yiyeceksin kana kana.
Dağıttığın her değeri yaratan altın eller,
güneşe giden yolda beklemekteler.
Hücrelerinizden söküp alacaklar
adalet yaralısı kalmış mahzun emekler.

Cihat Şerbetçioğlu

Picasso

PİCASSO

Başlar ayak olmuş, ayaklar baş.
Vay Picasso mavisî,
nasıl öngördün midemizle düşünüp
evrenin sırlarını
kığımızla algılayacağımızı?
"Bindik bir alamete, gidiyoruz kıyamete."
Kıyamet evimizde
Evimiz bilmiyoruz ki nerede?
Atacağımızı tuttuk,
tutacağımızı yere çaldık.
Sevgimiz,
Kasap sevgisi.
Sevdiklerimiz yerlerde, ötekiler tepemizde.
Safraları bayrak çektik şanlı göndere,
Omuzlara layık olanlar da
sefil, perişan
çöp gölünde yüzmekte.

Cihat Şerbetçioğlu

Proloterya

Proloterya,
Devrimin motoru olacak işçi sınıfı.
Evrenseldi de bu saptama,
Emperyalist ülkenin işçisi
neden sustu alınca yağma payını,
Aristokratlaşınca yattı sosyal demokratlığa?

Çifte sömürü altındayken
sınıfsızlığa mücadelede
fabrikaları, atölyeleri, madenleri
İşçiler vardı da,
ben mi görmedim yurdumda?
ideolojisi efsane, kendisi virane,
"Devrimci proloterya!"
Tutturmuşuz bir türkü,
hem de ne türkü,
kırkı da ahlat üstüne.
Görülmemiştir oysa kahramanlığı
ekmek ve paradan gayrisine.
Bakın bir pankartların,
sloganların meydan savaşına,
dayanışma, "yal bahsine dair"dir.
İlgilendirmez başka konular onu.
Ama inanmışız,
İkiyüzyıl öncesi ve sonrası
düşmüşüz yaya yapıldak yollara,
dilimizde enternasyonal marşı,
alınlarımızda yıldızlar
postallarımız döğer dizlerimizi.
Kaptırmışız kendimizi,
özgürlük, eşitlik hayallerine
evcecen küçük burjuvaları bu garip ülkenin.
Öğrenci direnişleri, yürüyüşler, boykotlar
tüm sömürü dünyasına karşı
bol edebiyatını yaptık yoksulluğun!
"Adres doğru, kapı yanlış." dedi proleterya,
sevgili kardeşim,
Ortada öğrenci, memur, savaşta
"Armut piş, ağzıma düş"
toprak bekleyen Çarıklı Erkan-ı Harp,
kentlerin varoş yağmacıları,
ellerini ovuşturmakta.
Örgüt sanılan dernekler,
parti sanılan gruplar, çeteler,
toplu sözleşme peşinde işçiler,
söz yerindeyse
elleri işte, gözleri oynasta.
İddiaya bakarsan
yumruklar sıkılmış gökyüzünü döver,
çukurlara düşmüşüz oysa,
yakalanacakken yıldızlar.

Yanılığlarımız dağ olur,
anlayamadık bir türlü halkımızın sağ duyusunu,
ne zaman ,hangi koşullarda
ve ne için
kalkacağını ayağa!
Bizim evcenliğimize uyar,
İvedi kalkar sandık dayak yemeye.
Hesapsız uzatır sandık başını giyotine.
Dağlar, çiçekli dağlar,
bazan yaşam,
bazan eşkiya büyüten dağlar.
bulamadık bir türlü evimizin yolunu.
Ne tarihimizden haberdar,
ne ekonomimizi bilir,
ne halkımızı tanır önderlerle
burnumuz çıkmaz rayihasından dışkının.
örmek gerekirken
bilim,sabır ,emekle
alın teri, beyin hüneri günleri,
zalime kolay lokma olduk.
Mustafa Kemal'in öğretilerini terkettik
otuz sekiz sonrasında,
yitirdik bilim ve aklı,
kimliksizlik yapıştı yakamıza.
Düşün ve kendine gel kardeşim
Düşün!
Sen bu musun?
Kendine gel ve kalk ayağa,
Sen Mustafa Kemal'in
"Hayatta en hakiki mürşit ilimdir"
öğretisiyle
Karakteri bağımsızlık olan yolda
devrimlerin akıl yumruğusun!
Cumhuriyet'in bekçisi,
Geleceğin omuzları güçlü çocuğusun

Cihat Şerbetçioğlu

Rüzgâr'ım Ciğerparem

Bad-ı saba yalar yüzümü
serinlik sarar göz bebeklerimden
Anlayıp
sevinirken hayatın müjdesine
Anlar ,incinir yüreğim.
Bilir ki
uzaktır artık
nesim-i nev bahar
kendisine,
kış tutmuştur kapıları
sokaklar yol vermez kardır,buzdur artık.

Ah Rüzgar'ım,
ocağımdaki ateşin ferî,
ciğerparem,
tohumusun geleceğin,
genlerimden açan çiçeğin.
Umudumsun, sevgimsin.

Ben sende yaşayacağım
kah gülerek, kah ağlayarak
Saklanarak,damarlarında,kanında
Ateş,böcek,çiçek,toprak
bilerek,ölerek,yaşayarak!

Ve sen kendin olacaksın torunum.
Sen meltem rüzgârı,
sen fırtına, sam yeli,
Yağmur bulutlarına hayatlar ekecek,
can vereceksin,vadilere, tepelere.
Sevgilerimiz yeniden yeşerecek,
topraklarımız vatan
bayrağımız ve Atatürk'ümüzle
tayfunlaşacak,
hortum olup,
sellerce taşıp
bentler aşacaksın.
Belki de susacaksın,
Sessiz kalacaksın.
Kendi seçimince, kendi doğrularınla,
Rüzgar Efe olacaksın.
Her ne yol seçersen seç,
Kim olursan ol,
Ama bir tanem
unutma,
Sol göğsünde taşıdığın cevheri .
Merhamet ve sevgi taşısın.
Zalimden yana olma asla!
İnsan ol, başka birşey gerekmez!

Cihat Şerbetçioğlu

Sağ Ol Canım

Sana dört beş pembe çiçek,
birkaç yeşil yaprak
bahar getirdim,
yosun gözlüm.
Kır çiçeği sarısı yorgunluğum,
düşmeden ufkuna
gök akşamların.
Sağ ol canım,
sağ ol be canım karım,
ömre değdi
seninle yaşadıklarım.

Baştan değildik bir elmanın iki yarısı,
farklılıklarımızı sevdik.
Tamamlayıncaya kadar
eksiklerimizi sevdik.
İsyancı duruşumuzu eskimişliğe,
cesaretimizi, korkularımızı,
acemilik ve ustalıklarımızı sevdik.

Zamanla benzedi düşlerimiz,
kaygılarımız zamanla aynılaştı.
Bir meyvenin,
dişil ve erkek yarıları olduk,
sevgi sürecinde.
Mutluluk insanın her yaşında,
her gününde.
İsteddiği kadar
ve kendi ellerinde.
İstenirse yetiyor "el kadar hasır,
iki göz oda"
yoksulluğun paylaşımı,
eşitlik ve özgürlük kavgasında.

Sana dört beş pembe çiçek,
birkaç yeşil yaprak,
emekçi baharı getirdim,
yosun gözlüm.
Kır çiçeği sarısı yorgunluğum,
düşmeden ufkuna
gök akşamların.

Kar yağmasın üstüne umutların,
güneşlere ısınsın sevgimiz,
sevgisizlik değmesin gözlerinin
gündüz ve gecesine.
Takılmasın mutsuzluk,
çökmesin umutsuzluk,
asla,
bulutsu nemlerdeki
yosun gözbebeklerine.

Cihat Şerbetçioğlu

Samandağ'da Bir Durak "gezi"

Samandağ'da bir bahçe,
habitadında binbir çiçek, böcek,
Karıncalar yürüyor katarlarla.
Rayihaları şarkılardan karışıyor
Büyükkaraçayın uğultusuna,
eriklerin saçakları,
Beltepe geçidinden düşerek.

Ahmet Atakan'ın
Armutlu'da yeniden yüzülmüş sanki
Nesimi derisi.
Amik ovasında rüzgâr güllerini,
döndürür Abdullah Cömert'in
toprak kokulu sabah yelleri.

Minicik, yeşil ,sarı böcekler
Yaşama telaşında ve tedirgin.
Ali İsmail Korkmaz sakınır başını,
yeniden sallar belki zülfikarı,
Sarılmış da incecik bedeninin parmaklarına,
Eskişehir'in kanlı kuytuluklarından,
Işıklı Antakya sabahlarına.

Bu rastlantı mı,
Seçkin bir kırım mı bilmiyorum?
Soysuz saldırının kanlı elleri
Bir bir düşürüyor kızıl beyaz güllerimi.
Ankara sokaklarının despotları
Joplar, zincirler, kurşunlarla
Söndürür mü gözlerini Ethem Sarısülük'ün.
Berkin Elvan ekmek taşır koltuğunda
Ulaştırmış mıdır dersiniz
Aç kalmasına
dünya çocukları katına?

Ekmeğe düşman, suya ve cana düşman
Panzerler,
ezer Mehmet Ayvalıtaş'ı
Ağular dolusu gazlar, tazyikli sular
ve acımasız mermileri iktidarın.
Medeni Yıldırım'ı avlar.
Demokrasi, özgürlük yollarında.

Çelişkimiz derindir kardeşim.
Geziye dokunan el,
Soros'un, Yanki Sam'ın Fetönün eliydi.
Anadoluydu yaşamını, sağlığını veren.
Türkiye'nin gençleriydi fedailer.
Alanlara çıkmasaydı
Mustafa Kemal'in Askerleri,
Sokaklar
Renkli devrilmelere gebeydi.

Altüst oluşlar bıçak sırtıdır hep.
Örgütlü güçler çıkar mindere,
Başaranın bayrağı çekilir göndere!
Güçsüz kalan can verir direklerde.

Cihat Şerbetçioğlu

Sana Hastalık Yakışmıyor

Sana hastalık yakışmıyor!
Bana da, başkasına da.
Hele hele ölüm,
kimseye yakışmaz biliyorum.
Ötesini sorgulamıyorum,
mutlak ama,
hiç bir canlıya yakışmaz ölüm.
Abartılacak şey yok aslında
döneceğiz doğmadan önceki zamana,
Ölüm dediğimiz değişimin,
birkaç gün sürer ancak acısı
sevenlerin ruhunda.
Anımsarlar bir süre yaşadıklarınızı,
konuşulur yaptıklarınız, iyisi kötüsüyle.
Gün gelir,
taniyanlar da döner geldikleri yere,
kimse söz etmez olur hakkında.
İz bırakmamışsan insanlık adına,
evrensel ,ulusal,tarihsel,
bir yerlere not düşmemişsen,
seni tanımıyorsa kayıtlar,kaynaklar,
üretmemişsen güzele ilişkin notlar
Hiç doğmamışa dönersin,
dünyaya hiç gelmemişe hatta.
Dert etmeye ne gerek
ayrılıyoruz diye.
Dünyanın öncesi yok mu?
Oluşmuşuz sudan,topraktan,
Alt tarafı çekilmiş suyumuz,
toprakla yeniden buluşmuşuz.
Yeni yaşama merhaba!

Cihat Şerbetçioğlu

Sarhoşluğu Kalsın

Ellerinde tutmak yüreğimi,
dokunmak sevgime,
okşamak saçlarımı uçuk yakamozlarda,
ve bir avuç bulut nemi
tenimin serinliğinde,
Ufukları uykulara sarsın
uykuları şana.
Sarhoşluğu kalsın masanın
Sarhoşluğu yeter bana.

Cihat Şerbetçioğlu

Selamı Var

Alınmaz mı selam,
dilden değil gönüldense hele.
Dağları aşar,
aşar tüm engellerini denizlerin,
umutlar sığmazken şişeye,
Sevgi patlatır çıkar
tıpalarını her gücün,
güçler zayıf kalır,
hasretin aşkın coşkun seli önünde.

Cihat Şerbetçioğlu

Sen Cenneti,cehennemi Yüreğine Sor

Denize saldım duygularımı
güneşe el sallayarak,
ufkumdan sarkan bir yıldıza
yolladım yorgun günümü.
Yakala ay ışığında sesimi
sesimde sevinç var,
aşk var,
İlan edişim var evrene.
Biz buyuz işte,
biz sevginin ta kendisiyiz!
aşk ta kim oluyor?
Baksın bir kendine, bir de bize.
Hamarat gecelerin uykusuz emeği,
şözcüklerin uslanmaz delileri
İflah olmazı hasretlerin,
mevsimler önemli değil
kış bile yakar ateş olur,
kör közlere döner.
Sarı sıcak üşütür içini,
buz keser
ağustos yazında.
Sen cenneti ,cehennemi ,
yüreğine sor,
O cevahirdir kışları yaz,
yazları kış kılan.
Vereme dönüşür kurak düşlerden,
kansere meydan okur aşk,
Yeter ki gözeler kapanmasın
Sevda sularında.

Cihat Şerbetçioğlu

Senden Uzakta

SENDEN UZAKTA

Ayrılığı örerken öldürmüşüz
Dayanmayı gülüm.
Hasret katletmiş uykuyu:
Uykusuzum sana,
Uykusuzum sevdana,
Uykusuzum kadının soluğuna.

Sağırım sensiz şarkılara,
Körüm sensiz güzelliklere,
Kahra dayanmışız gülüm
Hasret dolu,
Senle dolu,sensizliğe sağırım.
Sevdaya titrerken unutmuşuz
Doymayı gülüm.
Sevgiye erimiş yüreğimiz
Açım gözlerine,
Açım dizlerine,busene,sesine
Açım kadını.

Cihat Şerbetçioğlu

Şehidim Sığmaz Zamana

Kaçıncı gelişim zulüm topraklarına,
kaçıncı kavim,kaçıncı budun,kaçıncı ulus,
İnsanı, insan zulmünden koruduğum?
Hangi yüzyılda, kimin için,
hangi dağ,hangi vadi, hangi meydan savaşında
can verdim?
Neydi adım, kimdim ben?

Orta Asya steplerinde Alper Tunga,
Kültigin,
Harezmi'de Celalettin,
Anadolu'da Pir Sultan mıydım?
Şeyh Bedrettin,
Ahi Evran, Dede Korkut mu,
Naime Hatun mı Çukurova'da,
Şerife Bacı mı İstiklal Yolu'nda,
Kara Fatma mı düşman peşinde
Çanakkale'de 57. Alay mı,
Havranlı Seyit Onbaşı,
Koca Yusuf muydum?
Kaç defa yüzdünüz Nesimi derimi,
Hallacı Mansur gözlerime
Bolu Dağlarında mil çektiniz
Köroğlu çıkmadım mı önünüze
geçit vermez bellerde?

Kaç kez Hiroşima'da bombaladınız
çocukluğumu?
Doymadınız mı hala,
bir deri bir kemik etlerimi yemekten,
Filistin,Mısır, Tunus, Libya'da
peşimde koştuktan.
Yemen,İrak, Suriye'de
kafamı kesmekten,
kanımı dökmekten
bıkmadınız mı?

Bıkmadınız mı yenilmekten,
Denize dökülmekten,
Bozgunlara uğramaktan?
Hala anlamadınız mı
Atilla'yı,Fatih'i, Mustafa Kemal'i?
Benim ,benim,benim işte!
Binlerce yıl saldırıp durduğun
binlerce yıl dayak yediğin!

Çekin ellerinizi illerimden,
Şur'dan, Şırnak'tan, Hakkari'den
İstanbul, İzmir, Ankara'dan.
Yeniden kurşunlarım hepinizi,
Ömer Halis ellerimden,
çivilerim çarmıhta

bütün şehit gözlerimden.
Ben şehidim.
Sığmam mekana,
sığmam zamana.
Sen anlayamazsın vatan sevgimi,
milyonlarca yıl içinde
anlamadığın gibi.
Unutma,
Ellerim yakanda,
Ellerim gırtlığında, ciğerinde.
Gözlerim üzerinde!
Binlerce kez ölsem de,
her yeniden gelişimde,
nefesim ensenizde olacak,
Ensenizde!

Cihat Şerbetçioğlu

Şiir Serüvenim

Hiç meyhane görmemiştim
"Çapo'nun Meyhanesi" ni yazdığım da.
İmgelerimdeki aşkı süzülen
şarap şişesinden kadehlere.
şarap dediğime bakmayın
" öküz öldüren" halk dilinde.
İlk kitabımdaki kapak yüzü
Kadehteki kız
Bana mı ağlıyordu ne?
Öylesine güzeldirler ki,
Oldum olası, türküler gibi,
tüm şiirler içimi delirdi sanki,
"Telli Kavak'ta" Halil olurum,
"Deniz Kızı Anabelli." nin sevdalısı.
Divan ustaları yüzyıllar öncesinden
Bana seslenmişlerdi belli ki,
"Aşıyan-ı mürğ-i dil-i zülf-ü perişanıdadır,
Kande oldam ey peri,gönlüm senin yanındadır."
Oku Fuzuli'yi oku da
olma haydi Leyla'nın Mecnun'u!
"Aşık-ı sadık menem bende aşıklık istidadı var"
Nefi gibi,
Bayrampaşanın teri sayarım mürekkep damlasını,
" Gökten nazire iner siham-ı kaza" ma.
Paylaşmayı öğrendim,
Simavna Kadısı Şeyh Badrettin'den.
Yunus olur yüreğim ,açar kucağını
tüm yaratılmışlara" ,
yaratandan ötürü".
Pir Sultan'ın darına düşerim
İşrarla "Şaha giderim". de
"İlle dost gülleri yareler beni".
Nesimi'm kaybolmuştur vahtel vücutda.
Enel Hak, Enel Hak.
yüzülür derim cahil softalarca,
ben hakka varırım.
Ey Nazım,
Büyük Şair Nazım!
Seninle aşık olmamak mümkün mü,
Hele katılmamak, "Güneşe Akın'ına."
Halâ "Hava kurşun gibi ağır,
Bağır,
Bağır bağıyoruz.
Halâ kurşun eritmeye çağırıyoruz.
Selam olsun ustam Hasan Hüseyin,
Kızılırmak boyları özler seni,
"Acıyı bal eyler" dizelerinde.
Adnan Yücel kardeşim
Devam ediyor kavgamız
"Yeryüzü aşkın yüzü oluncaya dek."
Ahmet Arif olmasa
"Dağlarına bahar gelmeyecek memleketimin,

Karanfi kokmayacak cıgaralar."
Tevfik Fikret, Namık Kemal, Mehmet Akif,
Orhan Veli, Neyzen Tevfik, Cahit Külebi.
Baştan aşağı vatan sevgisi,
Özgürlük tutkusu.
Bedri Rahmi "Türküler Dolusu".
"Yiğidim aslanım burda yatar" da
Sinop zindanlarını şereflendirir.

Saydığım isimlerin yüz katı sayamadıklarım.
Beslen de bu kadar zengin ustadan,
Yaşa da cennet vatanımda.
Sömürül de iliklerine kadar.
Ver de tüm ömrünü
Emperyalizmle savaşa.
Direnmek yaşam çizgin,
Zulme başkaldırı karakterin olmasın.
Bilim ve kalemse tek silahın,
Gel de şair olma kardeşim.

Cihat Şerbetçioğlu

Şiirin Orta Yerinde

Bırakıp gidilir mi şiirin orta yerinde.
perilerim.
Yaşanmalıdır
ne varsa sevdaya dair.
tanyeri müjdesi olsun sabahın
Çanluları uyandıran nefesi.
Öğle sıcaklığında
vurgun yemiş yorgunluklar,
demlene dursun gölgelerde.
süzülen akşamların ufkunda
selamladığımız vedalar,
El sallasın gözleri yaşlı.
Gecelerin kadeh sesleri başlamadan daha
meyhanelerde "sakiler çekmeden ayağı"
Bırakıp gidilir mi şiirin orta yerinde
İlham perilerim?
Oyun bozanlık değil mi
Yüzüstü bırakılır mı şair,
neye benzer yarım şiir?
Açın kanatlarınızı şiire götüren kuşlar,
Açın kanatlarınızı.
Daha söyleyecek çok sözümüz var.
Sevdaya dair, aşka dair.

Cihat Şerbetçioğlu

Turana Yeni Bakış

.Turan'a Yeniden Bakış
Kaçanağı aşklardayım,
gül oğul ve çiçek kızlarımın
turan sofrasında.
Sıradağlarda,ovalarda,kentlerde
Kızıl Elma çiçekleri açar,
Türkçe konuşulan her yerde.
Dağların aşılmazlığında ellerim;
yüreğlerimiz buzul sevda ateşi taşır
kardeş günlerden sevgi sellerinde.
Bir ayağım Himalayalara basar,
Torosları tutar diğer şarkılarım.
Amanoslarda tufanlar,
Alplere savurur ,söker ciğerimi de,
söker köklerimi milat öncesinden.
Gök Tengri'den
ritim tutar şaman dedelerim,
Hazar'dan Avrupa'ya,
halaya durur ipek yolunun kervanları.
Batı Asya kaynar gözelerden,
gözeler akar çağlara
tüm çöllerin,göllerin,steplerin
dallarına can verir de
vururlar dost şaykını
yaprağına,toprağına
tarihin şafağına,şafağına.
Benim Turanım yalnızca Türk yurdu değil,
Türkle yaşamak isteyen herkes;
Irksal birlik hiç değil,
tüm insanlığın kardeş olduğu,
konu komşu, gönüllü birlik
sınıfsız, sınırsız, bir masal diyarı.
Kaf dağının ardı,
bir adım ötemiz cennet bağları,
bir saniye sonrası özlediğimiz insanlık.

Cihat Şerbetçioğlu

Vedayı Selamlarken

VEDAYI SELAMLARKEN

Allah'ın emriydi eşlenişin,
eşinle görkemleşişin.
Yine Allah'ın emriydi ölümü,
erken,zamansız ve sevilirken.

Ayrılık başka acı,
ölüm bir başka tufan.
Şu ki asıl olan,
sırasını savar el sallanan,
bir vedayı selamlarken
tek yürekle kalan,
tüm yükleriyle yürür yola
çünkü devam eder yaşam,

Umutlar yeniden göğerecek,
yine taze tutulacak,
hasretin taşı toprağı,gülü yaprağı.
Kokuların ağırlığı çiçekleri koparacak,
çiçekler gözlerinde açacak,
yüreğindeki depremler sonrası,
yeni alt üst oluşlar yaşanacak.

Kolay değil elbet yalnızlık,
imbiklerden süzülmüştür acısı
ve alındaki çizgilere,
gözdeki buğulara oturur sancısı.

Tüm bunlara karşın
yaşama tutunmalı
sevgilere yaslanmalısın,
hayallerine yürüdüğün günün
her adımında.

Mart-2005 Ankara

Cihat Şerbetçioğlu

Yurdum Kuşatma Altında

Silah,siyaset,para,
bomba yağdırıyor üstümüze,
karıştırıyor vatanımızı,
emperyalizm çakalları.
Çorap örmekte başımıza:
Étnik,dinsel mezhepsel.
Tarikat kurup,
şeyh,derviş
mafya, ajan
oyuyorlar içimizi.
Ne bulurlarsa çürümeye yatkın,
ayrışmaya sebep,
körük basıyor,
odun atıyor durmaksızın
alev alev yanan ocağımıza.
hainler,
İşbirlikçileri,
yurt tutmuşlar topraklarımızı.
Aymaz yöneticiler bu hususta
Düşmanlarımızdan daha usta(!)
Nizah kurdular her komşuyla,
kavgaya durdular,
devletimizdeki her kurumla.
Atlantikten Avrasyaya
Mısır,Libya
Irak,Suriye,İran, ve Rusya.
Sıradadır Güney Kıbrıs,
Ada,kayalık,
mavi vatanım
kuşatma altında.
yetmiyor,
Yer altından, gök yüzünden,
Maden,gaz,petrol gürelerimizden,
derelerimizden, denizlerimizden,
boraks bakır tüm aşklarımız
ağlar çağlayanlarımız türkülerle,
ağlar bozlaklarda.
Zeytin gözlüm,
kar altında yangına üşür,
baharı kış kokar çamlarımın
kıramadığımız prangalar
yıkamadığımız barikatlar
kuşatma altında yurdum.

Cihat Şerbetçioğlu

Yüreğim Yangınlara Üşür

İki Temmuz 1993
şiire tutuşmuş önce Madımak
Sözcük dize dörtlük.
Saza tutuşmuş ağıt tellerinde
Dile gelmiş aşklar,
Pir Sultan'dan Veysel'e akar.
Toprağın hasret kokar, sünbül çiğdemi,
bağımsızlık eser kavak yelleri,
Özgürlük kokar, eşitlik kokar.
İnsan sevgisi kokuyor Madımdan
Yanmış cayır cayır insan sevgisi.
Yüreğim yangınlara üşür.
Hangi ocaktaki odun yakar,
Hangi gaz, hangi çakmak tutuşturur,
sevgimi yakan ,
Temmuza buz tutan ateşi?
Bir utanç tüter bulutlara,
bir yüz kızarması yükselir gök yüzüne.
Madımak'tan.
Ötelerden bir yerden
gül açar mı alazları yüreğimdeki yangından,
Gül böyle hoş ,
böyle ıtırılı kokar mı?
Atın külleri Kızılıрмаğa, taşısın kokuları
uçsuz bucaksız yurduma,
Katledenler kanlarında boğulacak bir bir.
Genlerinden kan ve kin bulaşacak çocuklarına.
2 temmuzlar kazındı yüreklerimize
Otuz yedi
can,
Sevgi karanfili açacaklar tarih boyu
lanetlecekler katilleri asırlarca
tükrüklere boğulacak soysuzlukları.

Cihat Şerbetçioğlu

Yüreklerimize Sıgmaz Vatan Aşkın

Shopen melodilerindeydim,
bedenim gurbette, yüreğim sılada.
Hüznü ve özlemleri acıma katık ettim,
yoldaş oldular kara kırmızı gecelerde.
En mutlu tebessümlerin yüzünü
terk ettim
bir istasyon sirende,
mendil bile sallanmayan gar görüntüsünde.
Shopen vasiyetiydi
piyanoda çılgın sessizliğe gömülen,
kızgın bir kaybediştı kulaklarımdaki şarkı,
ve yanaklarımdan süzülen ıslak ses.

Kültigin Kağan bilgeliğine
Tonyukuk şiirler açardı kalemimde.
Ya ben de çözerdim düğümü Gordion' da
ya Deli Dumrul cesaretinde
Tanrı'ya çatar, Azrail'e diz çökerdim.

Dedem Korkut el verdi bana
aktarmam için öyküsünü
"Bayındır Han oğlu Ulaşlı Kazaz Han"
cengindeki Mehmet'imın,
sınır devriyesindeki
kurşun mayın kavga türküsünü:

"Hekimoğlu derler benim aslıma"

Nazım Hikmet sevdasında
vatansız,dilsiz,yetim kalsam da
öksüz hasretlerinde yansam
"Anadolu'da ıssız bir tepenin,
bir çınar ağacı gölgesine."
Yunus'dan bir ilahiye karışır,
Nesimi' den yüzülmüş deyişler,
bir ağıt eşliğinde:
"Cemal'im, Cemal'im aslan Cemal'im,
alkanlar içinde kaldın Cemal'im"

Mehmet' im sana mezar kazamam
yüreklerimize sıgmazken vatan aşkın,
al bayraklara sarıp ruhunu göklere serdim canım
al kanlar içinde,gururla, başımız dik...
Cemal'im,
kızıl çiçeklerdeki beyaz nakışım
yıldızlara hilal bakışım, uğurlar ola,
Aşk olsun,helal olsun sana.

Ağrı gibi yücesin,deniz gibi enginsin bana.

Cihat Şerbetçioğlu

Yüzüme Oyulan Gözlerin

Esaretten sağdım isyanımı,
İsyan okşar yanaklarını kimsesizliğin.
Haykırışım sessiz yokoluşlara ;
Tebessümlerim taşır,
yüzüme oyulan gözlerini ,
divane hüznlerin.
Özgürlüğe yürür zincirlerim,
kaybedecek yoksa birşeyim,
gönüllü mapushanemden.
Eksilmez hiç,
yağmurun yorgun sesi,
çıplak penceremin
puslu buz gülümseyişinden,
vurgun kar lekelerinden.
Esaretten sağdım isyanımı,
İsyan, tarar saçlarını kimsesizliğin.

Cihat Şerbetçioğlu

Yüzümün Yorgun Dereleri

Dizilir düğüm düğüm ,
belleğimdeki anıların buğusuna,
gül dostlukların genzi burkan özlemi.
mutlu mutsuzluğun neminde
acıyla yıkanmaya koyulur,
yüzümün yorgun dereleri.
Kızılırmak'tan Dicle'ye akar,
Fırat 'tan Yeşilirmak'a,
yosun gözlerinde denizlerin
yakamozlara karışır,
sonsuzluğa yükselir,
umutlarımın kızılkahve, mavi, yeşil düşleri.
Bir gelincik demeti olur yanaklarımda
gül dostlukların genzi burkan özlemi.

Cihat Şerbetçioğlu

Zalim Baltanın Sapı Bedendir

Zalim Baltanın Sapı Bedendendir.

Günah çocuğu gömülmüş
kendi kirlettiğine,
debelenir durur
özüne düşman nöbetlerin ateşinde.
Suç ortakları yakasında bit, sırtında yük, çekmezler ellerini kanlı eteklerinden,
Etekleri tutuşur
komşuların kan paylaşımında.
Kanlar petrol kuyularından,
Petrol, haramiler gemisinde,borusunda.
akıllarına düşmüştür sivil canlar gerekçesi,
bahane uydururlar fosfor bombalarına,
kimyasal senaryoları sahnede yeniden,
koruyacakları tutmuştur kendi şerlerinden, çağrıları dağları tutar ,
dağlar , emperyalist,
dağlar yağmacı, dağlar bildiğin eşkıya,
Bilemişler dişlerini insan etine,
çatal bıçak keyifle bekler
kurtlar sofrasının zillerini.
Vah bana, eyvah bana.
Zalim baltanın sapı bendendir,
Sap bedendendir.
Her yiyen, her giden ,
hem zalim hem ezilen bendendir.
Bu günah yakar yüreğimi kor ateşlerde
Ateşler İbrahim ateşinden alevlerdedir.

Cihat Şerbetçioğlu

Zor Sorular

Hayat çalışmadığım yerlerden
Zor sorular çıkarıyor karşıma.
Kastı ne bilmiyorum.
Bilmediğim şeylerle mi ölçecek
Dağarcığımın nelerle dolduğunu?
Ben anlamaya çalıştıkça
zorlaştırıyor,
öğrendiklerim yaramıyor bir işe.
İnsanlar yararlanmıyor
bir başkasının deneyiminden.
Cahit Sıtkı ,
"Meğer ateş yakar, su insanı boğarmış."
dememiş miydi?
Biliyorum kafa vurduğumda
duvara hasar vermez,
kırılan kafam olur yalnızca.
Ama gel de vurma duvara,
Atma trene kafanı ve kırma.
Aşık olma,
İnanma,
Güvenme,
Bırak boş kalsın kolların,
Hem de yüreğin.
Serseri olma.
Olur mu kardeşim.
Ne tadı,tuzu olur o zaman hayatın.
Boşver sen,
Kır kafanı, burkulsun için,
Acı çek, acı tatlıdır.
Acı çekmeden pişer mi yürek
Yüreğe kor gerek
Duygularla yaşıyorsan akla ne gerek?

Cihat Şerbetçioğlu